

Dosar nr. 1a-1404/21 (PIGD nr.1-17200378-02-1a-05072021)
Judecător Postică Aureliu (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

D E C I Z I E
În numele Legii
(dispozitiv)

19 ianuarie 2023	mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău	
Având în componența sa:	
Președintele ședinței, judecător:	Oxana Robu
Judecători:	Igor Mânăscuță și Marcel
Juganari	
Grefier	Benderschi
Maxim	
Cu participarea:	
Procurorului	Țurcanu
Svetlana	
Avocaților	Chirica Iurie, Bălănel
Petru	
Interpretului	Crasnoiarova
Natalia	

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, apelul comun al inculpatului Țîra Vadim și al avocatului Chirica Iurie, declarate împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, în cauza penală de învinuire a lui:

Țîra Vadim ***, a.n. *****,**
originar din *****, domiciliat în *****,
cetățean al Republicii Moldova, IDNP
*****, supus militar, studii medii, divorțat,
angajat în câmpul muncii la SRL
„Sacramento”, în calitate de manager, fără
antecedente penale, -

în comiterea infracțiunii prevăzute la 190 alin. (5) Cod Penal al Republicii Moldova

Pricina s-a aflat pe rolul:

- Primei instanțe de pe data de 06.10.2017 până la data de 04.02.2021;
- Instanței de apel de pe data de 05.07.2021 până la data de 19.01.2023.

Procedura de citare a fost respectată.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelantului, în conformitate cu art. 415 alin. (1) pct.1) lit. c), pct 2), art. 417-418 Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, ca fiind nefondat.

Admite apelul comun al inculpatului Țîra Vadim și al avocatului Chirica Iurie, casează total, inclusiv din alte motive, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Țîra Vadim *****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, se achită, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Se lasă fără examinare acțiunea civilă înaintată de către Chiriac Nistor privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Corpul-delict: originalul contractului de împrumut din 01.04.2014 și actul de recepționare a sumei, de lăsat la materialele dosarului.

Decizia este executorie de la adoptare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție a R. Moldova în termen de 30 de zile de la pronunțarea motivată a acesteia.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședință publică la 15.03.2023, ora 14.00.

Președintele ședinței

Oxana Robu

Judecătorii:
Mânăscurtă

Igor

Juganari

Marcel

Dosar nr. 1a-1404/21 (PIGD nr.1-17200378-02-1a-05072021)
Judecător Postică Aureliu (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

D E C I Z I E
În numele Legii

19 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Igor Mânăscută și Marcel

Juganari

Grefier

Benderschi

Maxim

Cu participarea:

Procurorului

Țurcanu

Svetlana

Avocaților
Petru
Interpretului
Natalia

Chirica Iurie, Bălănel
Crasnoiarova

Au examinat în ședință deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, apelul comun al inculpatului Țîra Vadim și al avocatului Chirica Iurie, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, în cauza penală de învinuire a lui:

Țîra Vadim *****, **a.n. *******,
originar din *****, domiciliat în *****,
cetățean al Republicii Moldova, IDNP
*****, supus militar, studii medii, divorțat,
angajat în câmpul muncii la SRL
„Sacramento”, în calitate de manager, fără
antecedente penale, -

în comiterea infracțiunii prevăzute la 190 alin. (5) Cod Penal al Republicii
Moldova

Pricina s-a aflat pe rolul:

- Primei instanțe de pe data de 06.10.2017 până la data de 04.02.2021;
- Instanței de apel de pe data de 05.07.2021 până la data de 19.01.2023.

Procedura de citare a fost respectată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, Țîra Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin.(1) Cod penal, fiind liberat de pedeapsă, în temeiul art. 60 alin.(1) lit.a) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Până la data rămânerii definitive a sentinței, față de Țîra Vadim ***** a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Chiriac Nistor în partea reparării prejudiciului material a fost admisă.

S-a dispus încasarea din contul lui Țîra Vadim ***** în beneficiul lui Chiriac Nistor suma de 200 000 lei (două sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu material.

Corpurile delictive: originalul contractului de împrumut din 01.04.2014 și actul de - recepționare a sumei împrumutate din 01.04.2014 (sigilate în plic), s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei penale.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Țîra Vadim, activând în calitate de administrator al SRL „Avangard Service”, al cărei fondator era Chiriac Nicolae, acționând cu intenție, în scopul cauzării de daune materiale în proporții deosebit de mari lui Chiriac Nistor, tatăl fondatorului SRL „Avangard Service”, abuzând de încrederea ultimului, formată datorită activității comune îndelungate la întreprinderea în cauză, invocându-i acestuia necesitatea suplinirii stocului de piese auto de la depozitul întreprinderii, pentru îmbunătățirea prestării serviciilor și sporirea activității economice, conștientizând și dându-și seama de caracterul periculos al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile ale acestora și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, dar manifestând o atitudine indiferentă față de rezultatul prejudiciabil de cauzare a daunelor materiale în proporții mari părții vătămate Chiriac Nistor, pe 01.04.2014 a încheiat cu ultimul contractul și Actul de recepționare a sumei împrumutate din aceeași dată, potrivit cărora a împrumutat de la acesta suma de 200 000 lei pe un termen de 2 ani, scadent la data de 01.04.2016. Din suma împrumutată, în lunile aprilie și mai 2014, Țîra Vadim i-a rambursat în două tranșe lui Chiriac Nistor doar suma de 6000 lei. La împlinirea termenului-limită de stingere a împrumutului față de Chiriac Nistor, la solicitările insistente ale ultimului de a stinge datoria contractată, Țîra Vadim nu s-a conformat cerințelor legitime ale părții vătămate, invocând diverse pretexte legate de nulitatea contractului de împrumut și fictivitatea acestuia, care ar rezulta din încheierea acestuia cu scopul asigurării menținerii stocului de piese auto de la întreprindere în sumă de 200 000 lei, care nu puteau fi date în chirie, fiind bunuri consumabile. Deși banii în sumă de 200 000 lei împrumutați de Țîra Vadim de la Chiriac Nistor, nu au fost reflectați în evidența contabilă, fără a urmări scopul însușirii acestora, Țîra Vadim i-a utilizat la menținerea și suplinirea stocului de piese auto de la întreprindere, fapt care, la fel, nu a fost elucidat în mod complet în bilanțul contabil al SRL „Avangard Service”. Drept urmare a înrăutățirii relațiilor de parteneriat dintre Chiriac Nistor și Țîra Vadim, care au condus la încetarea relațiilor contractuale de muncă și concedierea ultimului pe 07.03.2017, cu solicitarea restituirii sumei împrumutate de 200 000 lei, ultimul a refuzat să-și mai exercite obligațiile de stingere a împrumutului, totodată înaintând pe 21.11.2017 o cerere de chemare în judecată către Chiriac Nistor, prin care a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de împrumut încheiat între Chiriac Nistor și Țîra Vadim la 01.04.2014 cu Actul de recepționare a sumei împrumutate, litigiu care se află pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău până în prezent, pe caz nefiind pronunțată nici o soluție judiciară. În așa fel, după expirarea datei-limită a

rambursării împrumutului pe 01.04.2016, Chiriac Nistor a fost nejustificat privat de către Țîra Vadim de dreptul legitim de a-i fi restituit împrumutul acordat, în sumă scadentă de 196 000 lei, fiindu-i cauzate, astfel, prin abuz de încredere, daune materiale în proporții mari, ce depășesc 20 de salarii medii pe economie (101 000 lei), reieșind din cuantumul salariului mediu pe economie în sumă de 5050 lei, stabilit pentru anul 2016 prin Hotărârea Guvernului nr. 879 din 23.12.2015.

Astfel instanța de fond a constatat că, Țîra Vadim, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„cauzarea de daune în proporți deosebit de mari proprietarului prin abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire”*.

3.Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, a declarat apel împotriva sentinței nominalizate, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Țîra Vadim să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei legi să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de întreprinzător pe un termen de 5 ani.

În susținerea cererii de apel a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate suficiente probe care au demonstrat vinovăția lui Țîra Vadim în comiterea infracțiunii incriminate, privind faptul că, prin acțiunile sale intenționate, Țîra Vadim *****, a săvârșit escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal.

Or, declarațiile părții vătămate Chiriac Nistor, care cu lux de amănunte au relatat toate circumstanțele acțiunilor infracționale ale inculpatului Țîra Vadim, denotă cu ușurință inducerea acestuia în eroare de către inculpat, prezentarea ultimului ca adevărată a unei fapte mincinoase, în urma căruia de către inculpat a fost dobândit ilicit, în proporții deosebit de mari, bunurile părții vătămate, în sumă totală de 200 000 lei.

Respectiv, eronat instanța a concluzionat că ”victima Chiriac Nistor a transmis benevol inculpatului Țîra Vadim mijloace bănești în sumă de 200 000 lei, urmărind scopul ca ultimul să procure piese auto și să dezvolte cifra de afaceri a întreprinderii, din care ar avea posibilitate să achite o plată de locațiune mai mare pentru perioada anilor 2014-2016, care constituia 2600 euro (48 256 lei, conform cursului oficial al BNM), una semnificativ mai mare față de suma anterioară care a constituit 35 000 lei”, deoarece conform declarațiilor părții vătămate Chiriac Nistor, contractului de împrumut din 01.04.2014 și actului de recepționare a sumei

împrumutate din 01.04.2014, nicidecum nu reiese că suma de 200 000 lei care a fost transmisă lui Țîra Vadim ar fi fost împrumutată cu scopul de a fi investiți în afacere.

Mai mult ca atât, cum a fost menționat de către partea vătămată, banii au fost împrumutați lui Țîra Vadim în scop personal, respectiv și contractul de împrumut în baza căruia a fost dobândită ilicit suma de 200000 lei de către Țîra Vadim de la Chiriac Nistor a fost semnat între persoane fizice, însă în cazul în care suma de 200 000 lei era împrumutată lui Țîra Vadim în vederea dezvoltării cifrei de afaceri a întreprinderii, contractul de împrumut urma să fie întocmit cu Țîra Vadim în calitate de administrator al SRL „Avangarde Service”, odată ce relațiile între ultimii erau strict reglementate prin contracte.

Totodată, în calitate de persoană fizică Țîra Vadim nu a investit careva sume bănești în companie și nu a pus la evidență în calitate de fonduri fixe careva utilaje specializate sau instrumente pentru desfășurarea activității autoservice-lui.

Astfel, intenția lui Țîra Vadim de a însuși ilegal banii părții vătămate este confirmată și comportamentul acestuia îndată după intrarea în posesie a banilor, care până la etapa examinării în instanța de judecată nu a restituit părții vătămate mijloacele financiare dobândite, ba mai mult, nici nu recunoaște suma recepționată de către acesta de la Chiriac Nistor.

Așadar, în urma celor menționate supra, constată că nu poate sub nici o formă interpretate acțiunile inculpatului sub prisma art.196 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul era conștient că însușește ilegal mijloacele financiare a lui Chiriac Nistor (fapt confirmat inclusiv prin actul de recepționare a sumei împrumutate din 01.04.2014), fapt ce impune încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului conform art. 190 alin. (5) Cod Penal, în urma judecării căreia acesta urma să fie pedepsit.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Chirica Iurie în interesele inculpatului Țîra Vadim a declarat apel împotriva sentinței nominalizate, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucanidin 04.02.2021 cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatului din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de 190 alin.(5) Cod penal.

În susținerea apelului a invocat că, conform art. 335 Cod de procedură penală (1) Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod. În speță, instanța a depășit limitele învinuirii

formulate în rechizitoriu, arbitrar a apreciat probe făcând unele concluzii care vin în contradicție cât cu învinuire formulată atât și poziția apărării. În cazul în care instanța consideră necesară modificarea învinuirii ea nu este în drept să modifice circumstanțele faptice a învinuirii aduse, limitându-se la aprecierea corectitudinii încadrării juridice învinuirii aduse.

Așa dar, probele acuzatorului de stat preluate de instanță în motivarea sentinței de condamnare, sunt contradictorii, declarațiile părții vătămate Nistor Chiria se dezbat în esența cât acuzarea adusă atât și concluziile instanței privind reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Vadim Țîra, declarațiile martorilor Violeta Babără, Nicolaie Chiriac, Anatolie Mija, Sergiu Graur, Vladislav Graur, Iuri Carasec, Andrei Caranghel, iar o parte din ele au proveniența și forma dubioasă (înscrișuri recunoscute ca mijloc de probă). Conform art. 190 Cod penal se pedepsește fapta infracțională care constă în "Escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile".

Pentru a concluziona despre faptul comiterii infracțiunii descrise trebuie de constatat metoda inducerii în eroare, care fapta a fost prezentată ca adevărată sau mincinoasă în privința naturii, calității substanțiale a obiectului sau părții actului juridic nul sau anulabil. Instanța just a concluzionat despre lipsa elementelor obligatorii pentru încadrarea acțiunilor inculpatului Vadim Țîra al infracțiunii însușirii prin escrocherie, or n-a fost constată intenția de însușire, fapta prezentată ca adevărată sau mincinoasă, calități substanțiale părții actului juridic prin care partea opusă a fost dusă în eroare. Totodată instanța nemotivat a schimbat circumstanțele faptice contrar poziției părții vătămate Nistor Chiriac și acuzării aduse inculpatului Vadim Țîra.

Art. 1 Codului de procedură penală stabilește *că* procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Potrivit prevederilor art. 26 al. (3) Cod de procedură penală judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Potrivit art. 93 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului procedurii penale, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

În opinia apărării, instanța de fond n-a verificat poziția inculpatului Vadim Țira cu privire la condițiile întocmirii Contractului de împrumut și Actului de recepționarea a sumei împrumutate din 01 aprilie 2014 și ne primirea de fapt a careva mijloacelor bănești de la Nistor Chiriac. În cadrul dezbaterilor judiciare reieșind din declarațiile inculpatului Vadim Țira și martorilor acuzării Sergiu Graur s-a constatat, că suma de 200 000,00 lei prezintă nu altceva decât costul pieselor de schimb pe care Vadim Țira în calitate de administrator a SRL "Avangard Service" nu le-a menținut în depozit și nu le-a restituit la expirarea Contractului de

închiriere nr. 1/03.2013 din 18 martie 2013, ceea ce a determinat partea vătămată Nictor Chiriac de a întocmi și impune inculpatul de a semna Contractul de împrumut din 01.04.2014 cu Actul de recepționare a sumei de 200 000,00 lei.

Instanța de fond n-a dat nici-o apreciere faptelor și probelor administrate, precum că:

- valoarea așa-numitului împrumut din 01.04.2014 corespunde valorii pieselor de schimb nerambursate în luna martie 2014 de inculpatul Vadim Țîra la expirarea Contractului de închiriere nr. 1/03.2013 din 18 martie 2013 încheiat între persoane fizice Nistor Chiriac în calitate de locator și Vadim Țîra în calitate de locatar;

- lipsa încrederii în anii 2013 - 2016 din partea lui Nistor Chiriac în Vadim Țîra în condiții în care din declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac (confirmate prin declarațiile inculpatului Vadim Țîra și martorului acuzării Sergiu Graur) se constată, că în baza contractului de locațiune Vadim Țîra câte 7 luni nu achita chiria mai întâi în suma de 35 000,00 lei, iar apoi câte 2 600,00 euro lunar (vol. I, f.d 125-129, pag. 6-8 a sentinței);

- lipsa încrederii în anii 2013-2016 din partea lui Nistor Chiriac în Vadim Țîra în condiții în care partea vătămată Nistor Chiriac a încheiat cu inculpatul un Contract de mandat din 18 martie 2013 privind administrarea bunurilor întreprinderii SRL "Avangard Service" unde prin pct. 5.2 și 5.3 inculpatului Vadim Țîra, soției și rudelor ultimului s-au impus restricții excepționale (vol. I, f.d. 68-69);

- toate contractele au fost întocmite contrar învinuirii formulate nu de inculpatul Vadim Țîra, care nu posedă limba română, dar de partea vătămată Nistor Chiriac, ultimul recunoscând acest fapt pe tot parcursul examinării cauzei (vol. I, f.d. 125-129, declarațiile în judecată din 01.11.2018 și 26.03.2019, pag. 6-8 a sentinței) ;

- se pretinde, că prin încredere inculpatului Vadim Țîra de către partea vătămată benevol au fost date cu titlu de împrumut suma de 200 000,00 lei fără careva asigurare returnării, pe când s-a constatat că Vadim Țîra era fost lucrător a lui Valeriu Todorovici.

Cu ultimul partea vătămată Nistor Chiriac în aceeași perioadă 2013-2016 se afla în litigiu pentru nerestituirea împrumutului asigurat prin gaj (bun imobil din str. Ip. Soroceanu, 1 mun. Chișinău) și către data întocmirii Contractului de împrumut cu Vadim Țîra la 01 aprilie 2014 partea vătămată Nistor Chiriac a fost depozitat de bunul ipotecat prin hotărârile instanțelor judecătorești.

Instanța de fond n-a dat nici o apreciere declarațiilor părții vătămate Nistor Chiriac de la urmărirea penală și confirmată la cercetarea judecătorească precum că plângerile inițiale precum și acțiunea civilă de partea vătămată au fost formulate în suma de 200 000,00 lei, iar în cadrul confruntărilor între Vadim Țîra și Nistor Chiriac la 30.06.2017 ultimul recunoaște că a primit suma de 6 000,00 lei în anul

2014 și este gata să le „... cadoneze” în favoarea inculpatului deoarece „...că sunt ai lui” (vol. I, f.d. 125-129, pag. 7-9 a sentinței).

Instanța de fond n-a dat nici o apreciere declarațiilor contradictorii ale părții vătămate Nistor Chiriac, care au fost schimbate pe tot parcursul urmăririi penale în ceea ce privește scopul împrumutului, or însuși Contractul de împrumut din 01.04.2014 întocmit de Nistor Chiriac de fapt nu prevede careva scop. Totodată, Nistor Chiriac de fiecare dată invoca diferite scopuri, și anume:

- La adresarea cu plângere față de Procurorul General al Republicii Moldova Eduard Harunjen, Nistor Chiriac invocă în limbajul care nu-i este caracteristic (cu toate că în ședință el declară că a întocmit plângerea personal), că la luarea împrumutului Vadim Țîra „și-a asumat anumite obligațiuni patrimoniale, cu condiția de a i se transmite suma cât mai repede. Astfel încât, inițial luând un avans, el a promis să efectueze anumite lucrări, să cumpere, apoi să vândă obiecte și materiale de construcție, și s-a obligat să plătească în rate suma luată” (vol. I, f.d. 21-22);

- Ulterior, apare versiunea că scopul împrumutului a fost investirea banilor în afacerea cu piese de schimb la SRL "Avangard Service", însă conform declarațiilor lui Nistor Chiriac, Nicolai Chiriac și Violeta Babără rezultă că Țîra Vadim nimic nu a investit și nu a împrumutat banii întreprinderii SRL "Avangard Service" (vol. I, f.d. 23-29);

- În cadrul ședinței de judecată văzând că poziția inculpatului Vadim Țîra neschimbată pe tot parcursul procesului penal se confirmă cât prin înscrisuri, atât și prin declarațiile martorilor, partea vătămată în dezbaterile judiciare deja invocă că suma a fost împrumutată de Vadim Țîra în scopuri personale (pag. 7-9 a sentinței).

Aici e necesar de menționat, că declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac privind neinvestirea sumelor în activitatea SRL "Avangard Service" au apărut pentru prima dată după ce la 13 aprilie 2017 Vadim Țîra a depus explicații comunicând, că de fapt suma de 200 000,00 lei prezintă nu alt ceva decât costul pieselor de schimb auto, care în baza primului Contract de locațiune semnat cu el la 18.03.2014 au fost transmise lui în arendă cu scopul răspunderii personale în vederea menținerii cantității pieselor auto în suma nominalizată la depozit, și care la 01.04.2014 s-au transformat în împrumut marfar, după înțelesul lui Vadim Țîra, care nu posedă limba română și având studii medii în deosebi de partea vătămată Nistor Chiriac cu studii superioare.

Instanța a ignorat și arbitrar a interpretat probele prin care se demonstrează nevinovăția inculpatului Vadim Țîra, și anume:

- declarațiile martorului Violeta Babără, care a confirmat, că activând în calitate de contabil la SRL "Avangard Service" n-a auzit despre careva raporturi de împrumut între Nistor Chiriac și Vadim Țîra, precum și niciodată n-a auzit ca Nistor Chiriac să împrumute cuiva bani; contractele se făceau de ea sau Nistor

Chiriac în limba română, precum și banii cu registru ea le transmitea de la Vadim Țîra lui Nistor Chiriac în valute și sume diferite dar nu cunoștea destinația lor.

La fel, în cadrul ședinței de judecată martorul Violeta Babără a declarat, că cunoștea de un singur contract de locațiune între SRL "Avangard Service" și Nistor Chiriac și nu cunoștea ca Vadim Țîra să închirieze ca persoana fizică centrul autoservice, iar despre raporturi de împrumut pentru prima dată a aflat când a fost invitată la poliție (vol. I, f.d. 130-135, declarațiile în judecată din 01.11.2018).

- declarațiile martorului Nicolae Chiriac, proprietarul întreprinderii SRL "Avangard Service" și fiul părții vătămate Nistor Chiriac, care a declarat, că nu cunoaște proveniența datoriei dintre Vadim Țîra și Nistor Chiriac și numai ceea ce a auzit de la tatăl său Nistor Chiriac, care i-a reproșat că cum s-a putut elibera din funcție de administrator Vadim Țîra, dacă el are datorii. Ulterior, în adresa întreprinderii SRL "Avangard Service" veneau reclamații cu solicitarea achitării datoriilor, pe care el le-a stins neavând careva pretenții față de Vadim Țîra. Aici necesar de menționat, că nefiind confirmate declarațiile de la urmărire penală privind existența împrumutului între Vadim Țîra și Nistor Chiriac, acest martor a confirmat relații conflictuale între Țîra Vadim și Nistor Chiriac ce rezultă din administrarea întreprinderii SRL "Avangard Service", dar nu din careva relații de împrumut ca dintre persoane fizice;

- declarațiile martorilor Anatolie Mija, Vladimir Graur, Iurii Carasec, Andrei Carangheli care au comunicat, că activând în încăperile SRL "Avangard Service" în baza contractelor de locațiune semnate de Vadim Țîra cu Nistor Chiriac ei nu cunosc despre careva raporturi personale de împrumut dintre ultimii. Martorii au confirmat, că de piesele de schimb răspundea personal Vadim Țîra cu ajutorul căruia ele și au fost procurate și depozitate, dar în care condiții ei nu cunosc.

- declarațiile martorului Serghei Graur, care a confirmat, că despre datoria de 200 000,00 lei lui Vadim Țîra față de Nistor Chiriac el a auzit în anul 2015, dar cunoaște că aceasta a fost datoria pentru piese de schimb procurarea căroră a fost finanțată de Nistor Chiriac pentru care și s-a semnat contract. La fel, martorul Serghei Graur a declarat, că Nistor Chiriac a încercat să-l impună și pe el în condiții analogice să restituie suma de 1 000,00 dolari cu care a fost procurat un calculator pentru servicii de reparație auto, însă martorul a refuzat. La fel, martorul a mai confirmat declarațiile inculpatului Vadim Țîra precum că în realitate taxa de locațiune în mărime de 35 000,00 lei lunar, iar din 2014 și 2 600,00 euro lunar nu se achita la timp și deseori se reținea dependent de clientelă și anotimp, mai des în perioada de iarnă pentru care se achitau datoriile către luna mai (pag. 13 a sentinței), iar ceea ce se referă la împrumut de la Nistor Chiriac ca persoană fizică nici vorbă nu poate fi, or ultimul este zgârcit și până în prezent datorează lui bani pentru servicii particulare prestate de el în favoarea prietenelor lui Nistor Chiriac.

Instanța făcând trimitere la probele apărării nu le-a dat nici-o apreciere, iar unele din acestea probe au fost complet ignorate de instanța de fond și anume:

- concluzia auditorului din cadrul SRL "Avega Audit" din 06 decembrie 2019 bazată pe cercetarea copiilor din materialele cauzei penale (vol. I, f.d. 50.52, 66-67) prin care se atestă, că "Reieșind din Situația financiară pentru anul 2015 a entității "Avangard Service" (cod fiscal *****) constatăm, că valoarea stocurilor mărfurilor (inclusiv stocurilor pieselor auto destinate comercializării) la începutul anului 2014 se include în suma de 166 842,00 lei reflectată în Coloana "5" rândul "050" subcapitol 2.1 "Stocuri de mărfuri și materiale".

Această concluzie vine în susținerea poziției inculpatului expuse din start în cadrul procesului penal, precum că la începutul anului 2014 în depozitul întreprinderii SRL "Avangard Service" nu se afla stocul de piese auto încredințat lui prin Contractul de locațiune nr. 1/03.2013 din 18.03.2013 și procesul verbal la el, iar către finele anului 2014 acest stoc de piese a fost restabilit. Anume lipsa în stoc către 01.04.2014 a pieselor auto în valoarea de 200 000,00 lei și a servit motiv pentru încheierea la 01.04.2014 a două contracte dintre Vadim Țîra și Nistor Chiriac, unul din care contract de locațiune iar altul - contract de împrumut marfar, după cum a înțeles Vadim Țîra;

- copia Registrului privind achitarea dobânzii pentru piese auto în baza Contractului nr. 02.04.2014 din 01.04.2014 semnat de martorul Violeta Babără și partea vătămată Nistor Chiriac (vol. I, f.d. 250) care în Raport cu Procesul verbal de primire-predare a bunului închiriat, conform contractului nr. 2/04.2014 din 01 aprilie 2014 se atestă achitarea la insistența părții vătămate Nistor Chiriac a procentului lunar în suma de 3000,00 lei pentru lipsa valorii pieselor auto în stoc, dar nicidecum restituirea împrumutului după cum se arată prin proba falsă;

- Raport de expertiză extrajudiciară nr. 1913 din 23 august 2019, ignorat complet de instanță, prin care se atestă, că "textul procesului verbal de primire-predare a bunului închiriat, conform contractului nr. 2/04.2014 din 01 aprilie 2014, a fost elaborat în aplicația Microsoft Word prin redactarea și introducerea modificărilor respective în fișierul Microsoft Word, care conținea inițial textul elaborat al Procesului verbal de primire predare a bunului închiriat, conform contractului nr. 1/03.2013 din 18 martie 2013", ceea ce în ansamblu cu declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac privind întocmirea contractelor de el atestă poziția inculpatului Vadim Țîra care a explicat, că la scadența contractului de închiriere din 18.03.2013 încheiat pe un an, partea vătămată Nistor Chiriac a propus și a transmis spre semnare același text al contractului de închiriere cu aceleași anexe de primire în locațiune a terenului cu construcție și piese de schimb în valoare de 200 000,00 lei pentru un termen de 2 ani și plata lunară de 2 600,00 euro. Însă, după ce s-a constatat că piesele primite de Vadim Țîra în valoare de 200 000,00 lei nu se află la depozit, aceste proiecte de contract au fost returnate lui Nistor Chiriac, cu

excepția Procesului-verbal din 01.04.2014 deja semnat de Vadim Țîra, iar în schimb au fost perfectate alte contracte unul din care de locațiune iar altul de împrumut pe care l-a considerat ca împrumut marfar a pieselor de schimb ce lipseau la acel moment în depozit a SRL "Avangard Service".

Din toate cele relatate apar dubii temeinice privind existența relațiilor de împrumut între inculpatul Vadim Țîra și partea vătămată Nistor Chiriac, precum și transmiterea reală a banilor de la Nistor Chiriac către Vadim Țîra. Dacă să admitem, că Vadim Țîra în primăvara anului 2014 avea nevoie de 200 000,00 lei, atunci, reieșind din declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac, Vadim Țîra putea să nu achite 4 luni locațiune în primăvara - vara anului 2014 câte 2 600,00 euro lunar și prin asta să dispună de suma necesară de 200 000,00 lei, iar pentru neachitarea taxei de locațiune Vadim Țîra risca să fie atacat în judecată în ordinea civilă.

Consideră că prin probele nu s-a demonstrat faptul însușirii banilor, întrucât inculpatul real n-a intrat în posesia sumei de bani, ultima fiind valoarea pieselor de schimb volumul cărora urma a fi menținută de inculpat în baza contractului de locațiune din 18.03.2013.

Toate acestea denotă, că între inculpat și partea vătămată sunt relații civile, iar inculpatul Vadim Țîra nu a avut intenția de escrocherie și nu a putut să-și asume împrumuturi și să-și onoreze obligațiile față de partea vătămată Nistor Chiriac deoarece nu avea scop de a împrumuta.

La fel, instanța a admis în calitate de probe unele înscrisuri și bunuri care n-au fost ridicate în cadrul urmăririi penale de la nimeni, n-au fost prezentate participanților la proces și nu se regăsesc în prin materialele cauzei. Contrar prevederilor enunțate instanța, fiind obligată de legea procesuală (alin. (4) art. 297, art. alin (4) art. 345 și 347 Cod de procedură penală) nu s-a expus asupra plângerii apărării, formulate cât la terminarea urmăririi penale și neexamine în ordinea art. 298 Cod de procedură penală, atât formulată și în cadrul ședinței preliminare. Mai mult ca atât, fiind declinată competența examinării plângerii, instanța de fond nu s-a expus asupra ei, ba mai mult ca atât, proba nulă a pus-o în baza sentinței de condamnare (pag. 5 a sentinței).

Cu toate acestea, însuși mijlocul de probă examinat la 01.09.2017 (vol. I, f.d. 145-146) nu corespunde nici circumstanțelor faptice și nici condițiilor Contractului de împrumut din 01.04.2014, or:

- în acest registru în afară de semnătura părții vătămate Nistor Chiriac careva alte semnături (inclusiv și ale martorului Violeta Babără) nu persistă;

Contractul de împrumut din 01.04.2014 nu prevedea achitarea și calcularea dobânzii, ceea ce contravine coloanelor din așa numit registru cu denumirile "Dobânda de împrumut" și "Calculat".

La rândul său, copiile registrelor privind achitarea arendei lunare în suma de 2 600 euro în baza Contractului de locațiune nr. 02/2014 din 01.04.2014 cu

semnăturile martorului Violeta Babără și părții vătămate Nistor Chiriac, precum și registrul privind achitarea dobânzii pentru piese auto în mărime de 1,5 % lunar din suma de 200 000,00 lei (ce constituie 3000,00 lei) pentru aceeași perioadă de timp și cu aceleași semnături ale martorului Violeta Babără și părții vătămate Nistor Chiriac au fost prezentate din start de inculpatul Vadim Țîra în cadrul audierii la 13.04.2017 (vol. I, f.d. 87-88). Anume acestea copii corespunde realității și raporturilor civile existente între inculpatul Vadim Țîra și partea vătămată Nistor Chiriac, or:

- după cum declară martorul Violeta Babără, ea transmitea banii de la Vadim Țîra către Nistor Chiriac semnând pentru ele lunar în registrele, la conținutul cărora nu atrăgea atenție. Acestea registre pe lângă semnăturile ei conțineau și semnăturile lui Nistor Chiriac prin ce ultimul confirma primirea de la ea a sumelor achitate de Vadim Țîra. Autenticând registrul cu inscripția „corespunde originalului” și semnătura proprie martorul Violeta Babără a declarat, că a procedat astfel la insistența organului urmăririi penale și deoarece în acest registru se conțineau copiile semnăturii ei. Însuși examinarea acestui registru privind plățile pe contractul de împrumut (vol. I, f.d. 146) atestă lipsa careva semnături în copie a Violetei Babără, pe când copia registrului prezentat de Vadim Țîra privind achitarea dobânzii pentru piese auto conține copiile semnăturii Violetei Babără (vol. I, f.d. 250).

- luând în considerație declarațiile martorului Violeta Babără, pe lângă faptul că registrul prezentat de Vadim Țîra conține semnăturile ei, acest registru după lunile și semnăturile privind transmiterea-primirea banilor între Violeta Babără și Nistor Chiriac în total după perioade de timp corespunde cu registrul achitării arendei lunare în mărime 2 600 euro, ultimul fiind autenticat de martorul Violeta Babără (vol. I, f.d. 22).

Datele din registrul prezentat de Vadim Țîra privind Contractul nr. 2/04.2014 din 01.04.2014 corespund datelor din Procesul-verbal de primire-predare a bunurilor închiriate conform contractului nr. 2/04.2014 din 01 aprilie 2014 care a fost inițial întocmit și prezentat de Nistor Chiriac lui Vadim Țîra și care reflecta transmiterea ultimului stocul de piese auto în suma de 200 000,00 lei, însă care până la urmă n-a fost semnat de Nistor Chiriac întrucât s-a constatat lipsa acestui stoc de piese auto, ceea ce confirmă declarațiile inculpatului și explică de fapt proveniența Contractului de împrumut din 01.04.2014 în suma de 200 000.00 lei.

Constatând lipsa faptului însușirii bunurilor prin escrocherie instanța greșit a concluzionat despre prezența în acțiunile inculpatului Vadim Țîra a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 196 Cod penal, or apar dubii temeinici privind realitatea transmiterii banilor de la partea vătămată Nistor Chiriac către Vadim Țîra în condițiile descrise mai sus. Prin urmare nu era nici-un temei juridic de a admite acțiunea procurorului (și nu a părții vătămate) de a încasa 200 000,00 lei, care

contrar deja faptelor stabilite la urmărirea penală și în continuare conține suma prejudiciului echivalent cu 200 000,00 lei împrumutați, pe când partea vătămată recunoaște că a primit 6 000.00 lei.

Conform alin. (1) și (4) art. 251 Cod de procedură penală (1) încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.... (4) încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată. Când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

La finalizarea urmăririi penale în momentul în care s-a făcut cunoștință cu materialele cauzei, către procuror la 27.09.2017 cu nr. 2472 în ordinea prevăzută de art. 298 Cod de procedură penală s-a contestat ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă din 01.09.2017 (vol. I, f.d. 147) fiind invocată nulitatea înscrisului „fotocopie pe 1 file A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014". Cu regret constată că plângerea adresată acuzatorului până la expedierea cauzei penale în instanță de judecată, a fost mai întâi pierdută, iar apoi reieșind din răspunsul vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani la examinarea ei a fost declinată competența de judecător de instrucțiune Veniamin Chihai în favoarea judecătorului Aureliu Postică.

Conform art.158 alin. (1) Cod de procedură penală „Corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale".

Conform art. 157 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „(1) Constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, La materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. în cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar".

Luând în considerație prevederile art. 157 și 158 Cod de procedură penală se poate concluziona că pentru ca „fotocopia pe 1 filă A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014” să fie recunoscută în calitate de corp delict sau cel puțin mijloc de probă, aceasta întâi urmează să întrunească condițiile unui document, or sub incidența altui obiect, conform art.158 alin. (1), aceasta nu cade. Iar din prevederile art. 157 Cod de procedură penală reiese că documentul poate fi doar în original, or conform art.157 alin. (2) copia documentelor se păstrează în dosar numai în cazurile în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale.

Originalul „fotocopiei pe 1 filă A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014” nu se regăsește nicăieri în materialele cauzei penale, precum și inculpatul susține că nu cunoaște nimic despre această fotocopie. Conform art. 158 alin. (3) pct.2 Cod de procedură penală "Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora", iar în materialele cauzei din nou nu figurează sursa de dobândire a acestei fotocopii, care iarăși trezește o bănuială privind autenticitatea fotocopiei în cauză.

Concomitent, este important de menționat faptul că pe versoul paginii sunt prezente înscrisurile „copia corespunde originalului” și aceste înscrisuri sunt confirmate prin semnăturile părții vătămate Nistor Chiriac și martorul acuzării Violeta Babără, primul declarând că a văzut acest act în original în momentul autentificării și s-a obligat să-l prezinte instanței dar nu l-a prezentat, iar a doua declarând că n-a văzut originalul actului în momentul autentificării și a aplicat semnătura la solicitarea ofițerului urmăririi penale conducându-se de faptul că în registrele sunt copiile semnăturii ei pe când ele de fapt nu există.

Conform art. 94 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală „în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată. În baza celor expuse încă în faza urmăririi penale în lipsa originalului înscrisului urma a fi recunoscută nulă ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă și anexare la materialele cauzei penale a mijlocului material de probă din 01 septembrie 2017 adoptată de către organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul de urmărire penală al SCAUP, inspector Sorin Guțu, iar proba în cauză legal nu putea să fie prezentată în susținerea acuzării.

Perchezițiile ilegal efectuate, necesitatea cărora nu era argumentată nici prin infracțiunea imputată inculpatului și nici prin metode cercetării astfel de infracțiuni pe fondul existenței înscrisurilor despre raporturi civile între partea vătămată și

inculpat, precum și recunoașterea în calitate de mijloc de probă a copiei unui înscris fără proveniență, atestă acțiuni de intimidare a inculpatului din partea organului urmăririi penale care de fapt erau îndreptate la impunerea forțată lui Vadim Țîra să recunoască datoria în interesele părții vătămate Nistor Chiriac.

Această concluzie o bazează și pe faptul, că fiind în fața situației când oficial Nistor Chiriac încasa și declara venit lunar din darea în chirie a serviciului auto de la SRL "Avangard service" suma de 500,00 lei, iar în realitate în prezenta cauză recunoaște că primea lunar de la Vadim Țîra și Graur Serghei câte 35 000,00 lei și ulterior câte 2 600,00 euro, sesizarea aceluiași organ urmăririi penale privind evidenta evaziunea fiscală conform art. 244 Cod penal s-a soldat cu refuz în pornirea urmăririi penale fără efectuarea controlului respectiv.

4 Conform art. 402 alin.(1) Cod de Procedură Penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amînată de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, apelul comun al inculpatului Țîra Vadim și al avocatului Chirica Iurie ca fiind depuse în termen, luând în considerație că sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani a fost pronunțată public la data de 04.02.2021, iar cererile de apel au fost depuse pe data de 17.02.2021, respectiv 19.02.2021, ceea ce se confirmă prin ștampilele instanței de judecată.

5. Acuzatorul de stat Țurcanu Svetlana, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea apelului declarat de către procuror, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Țîra Vadim să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de întreprinzător pe un termen de 5 ani. De asemenea, a solicitat respingerea ca fiind nefondat a apelului comun al inculpatului și avocatului.

În ședința Curții de Apel Chișinău, **inculpatul Țîra Vadim** a solicitat admiterea apelului comun al acestuia și al avocatului acestuia, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acesta să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

De asemenea, a solicitat respingerea ca fiind nefondat a apelului depus de către acuzatorul de stat.

Avocatul inculpatului Chirica Iurie, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea apelului comun al acestuia și al avocatului acestuia, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acesta să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

De asemenea, a solicitat respingerea ca fiind nefondat a apelului depus de către acuzatorul de stat.

Avocatul părții vătămate, Bălănel Petru, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea respingerea apelului comun al inculpatului și al avocatului acestuia, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acesta să fie condamnat inculpatul. De asemenea, a solicitat admiterea apelului depus de către acuzatorul de stat.

Partea vătămată Chiriac Nistor, în ședința instanței de apel, a solicitat admiterea apelului depus de către acuzatorul de stat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Țîra Vadim să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar în baza acestei legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de întreprinzător pe un termen de 5 ani. De asemenea, a solicitat respingerea ca fiind nefondat a apelului comun al inculpatului și avocatului.

6. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, a admite apelul comun al inculpatului Țîra Vadim și al avocatului Chirica Iurie, a casa total, inclusiv din alte motive, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țîra Vadim, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal al RM urmează să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, din următoarele considerente.

7. În temeiul prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art. 415 alin.(1) pct.2, Cod procedură penală al RM, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special, al hotărârii din 25 iulie 2000 în cauza *Tierce și alții împotriva San Marino*, s-a susținut că instanța de apel, precum și instanța de recurs –în cazul în care nu este prevăzută calea de atac a apelului, au obligația de a examina o cauză în fapt și în drept, și nu pot proceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau a nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta pe acesta și fără a evalua, în mod direct, elementele de probă prezentate de părți, în caz contrar procedura derulată în fața lor neîndeplinind exigențele unui proces (s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, drept garantat de art.6 CEDO).

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

8. Judecând apelul, Colegiul Penal în conformitate cu prevederile art. 385 alin.(1), pct.pct.1)-5) CPP al RM, a constatat că, prin actul de învinuire Țîra Vadim ***** se învinuiește că la începutul lunii martie 2014, din interes material și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, a acționat cu intenție directă orientată spre atingerea scopului prestabilit și l-a indus în eroare pe cet. Chiriac Nistor Nicolae prezentându-i ultimului ca adevărată o faptă mincinoasă sub pretextul împrumutului de mijloace financiare pentru necesități personale, asigurîndu-l despre restituirea sumei menționate în termen de 24 luni, conștientizând faptul că nu-și va realiza angajamentul asumat potrivit promisiunilor făcute.

În continuare, la începutul lunii aprilie 2014, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, Țîra I Vădim, aflîndu-se în incinta service auto „Avangard”, amplasat în *****, folosindu-se de relațiile de încredere ce s-au format între el și Chiriac Nistor, a dobîndit de la ultimul bani în numerar în sumă totală de 200000 lei, iar pentru sporirea încrederii victimei și pentru a reda icțiunilor sale un caracter legal, a întocmit și semnat un contract de împrumut din 01.04.2014.

Ulterior, după expirarea termenului limită prin care Țîra Vădim s-a obligat să transmită mijloacele rănești părții vătămate, adică la 01.04.2016 și pînă în prezent, ultimul nu doar că nu a restituit mijloacele financiare dobîndite de la Chiriac Nistor, dar a refuzat să recunoască valabilitatea contractului încheiat, banii obținuți i-a însușit, utilizând sursele bănești primite în sumă de 200000 lei în sopuri personale, fapt prin care i-a produs părții vătămate Chiriac Nistor daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, Colegiul penal, audiind părțile, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost verificate în instanța de fond, consideră, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.101 alin.(1), art.384 alin.(3), art. 385 alin.(1) Cod de Procedură Penală, or aceste prevederi legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Colegiul penal consideră neîntemeiată soluția instanței cu privire la recalificarea faptelor inculpatului în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, în temeiul art. 60 Cod penal.

Totodată, Colegiul Penal ține să remarce că, instanța de fond incorect l-a recunoscut vinovat pe inculpat, or, din materialele cauzei penale, instanța de apel cert reține că inculpatul Țîra Vadim urmează a fi achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea soluției privind achitarea lui Țîra Vadim ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod Penal al RM, instanța de apel menționează următoarele argumente în coraborare cu probele ce au fost administrate, cercetate și verificate în cadrul cercetării judecătorești, după cum urmează:

9. Inculpatul Țîra Vadim, fiind audiat în ședința instanței de fond, *verificate prin citire în apel*, a relatat instanței că vina în comiterea infracțiuni imputate nu o recunoaște, explicând că, din anul 2001 el a lucrat la un magazin de piese auto de pe ***** ÎI ”Todorovici”, proprietarul căruia era Tudorovici Valerie, aproximativ în același perioadă de timp vizual îl cunoștea pe Chiriac Nistor din considerentul că oficiul lui era vis-a-vi de magazinul de piese auto unde lucra el. În 2003 Valeriu Tudorovici a achiziționat și a reconstruit Service-ul Auto din regiunea Malina Mică și service-ul auto a început să activeze. Piese auto le livra el în calitate de vânzător. În anul 2010, la sfîrșitul anului, între Todorovici și Chiriac Nistor au apărut careva neînțelegeri financiare, în rezultatul căruia proprietar al Service-ului auto a devenit

Chiriac Nistor. Fie la începutul, fie la sfârșitul anului 2011, fiul lui Chiriac Nistor a fondat firma „Avangard Service”. Chiriac Nistor s-a adresat către el și către întreg colectivul Service-ului Auto de ai angaja în Service-ul auto „Avangard Service” în aceleași funcții în care se aflau până la acel moment. Ei toți au căzut de acord și au rămas să lucreze la Avangard-Service. Chiriac Nicolae, fiul lui Chiriac Nistor, era administratorul Service-ului Auto. În anul 2013, Chiriac Nicolae a plecat peste hotare. Având în vedere circumstanțele date, Chiriac Nistor i-a propus lui și întreg colectivului în frunte cu maistrul Graur Serghei ca să continue activitatea în bază de arendă. Având în vedere că service-ul auto s-a aflat sub administrarea lui Chiriac Nicolae, Chiriac Nistor știa orientativ care sunt veniturile Service-ului Auto și a stabilit o plată pentru arendă în cuantum de 35 000 lei lunar. Ei s-au sfătuit cu Graur Serghei și cu întreg colectivul și au ajuns la concluzia că vor fi în stare să achite arenda și au căzut de acord cu propunerea lui Chiriac Nistor.

Astfel, pentru a simplifica administrarea Service-ului auto, Chiriac Nistor l-a numit pe el în calitate de administrator al Service-ului auto în baza unei procuri eliberate de fiul său Chiriac Nicolae. I s-a înmănat un contract de mandat care sever îi îngrădea atribuțiile sale în calitate de administrator al service-ului auto, deciziile de bază le lua Chiriac Nistor, el se ocupa doar de administrare Service-ului auto.

În luna martie anului 2013 Chiriac Nistor ca persoană fizică și fiul său Chiriac Nicolae în calitate de administrator al firmei au încheiat un contract de arendă a bunului imobil din str. Suceanu 1 în valoare de 500 lei lunar. Totodată, Chiriac Nistor a insistat să încheie un contract de arendă între el ca persoană fizică și el a unui contract de arendă a aceluiași bun imobil din str. Suceanu 1 în valoare de 35. 000lei lunar. În contract de arendă era o anexă în privința predării în gestiunea sa a unui stoc de piese auto în valoare de 200 000 lei. Contractul și anexele au fost semnate de către ambii, în calitate de persoane fizice, dar de facto piesele auto erau în balanța firmei Avangard Service. Pe parcursul anului 2013 el cu Graur Serghei periodic se rețineau cu achitarea plății de arendă a service-ului auto, mai dificil era în perioada rece a anului, deoarece creșteau prețurile pentru serviciile comunale. În primăvara anului 2014 Chiriac Nistor l-a invitat pe el și pe Graur Serghei la el în birou și le-a comunicat că plata pentru arendă de 35 000 lei pe el nu îl aranjează și a ridicat plata pentru arendă la suma de 2600 euro lunar. El cu Serghei Graur s-au indignat în privința măririi plății pentru arendă, la care Nistor Chiriac a spus că dacă nu îi aranjează pot să părăsească teritoriul Service-ului auto, alte oferte de muncă nu aveau și au căzut de acord, au decis să încerce, mai ales că plecând de la service-ul auto ei lăsa fără loc de muncă și pe restul angajaților față de care ei purtau răspundere. Chiriac Nistor le-a promis și la fel a mărit service-ul auto, a procurat utilaj nou pentru Service, într-un sfârșit ei au căzut de acord cu noua plată a arende. În rezultat, în luna aprilie 2014, la insistarea lui Chiriac Nistor, a fost

semnat de către ambii în calitate de persoană fizică un nou contract de arendă, având aceleași clause, doar că noul contract a fost încheiat pe un termen de doi ani, dar nu de un an ca cel precedent. Suma contractului era de 2600 euro lunar. El contractul l-a semnat, dar având în considerație că piesele auto la depozit nu erau în volumul necesar, Chiriac Nistor a insistat la modificarea contractului, precum și a anexelor. El a perceput modificările date drept un împrumut marfar, dar el i-a explicat că modificările date au scop de garanție că ei vor restitui stocul de piese în sumă de 200 000 lei. La fel, a fost și o înțelegere între ei că din suma dată de 200 000 lei îi va achita lui adică lui Nistor Chiriac o dobândă lunară de la suma împrumutată în valoare de 3000 lei. Stocul de mărfuri a fost restabilit la sfârșitul verii anului 2014, despre faptul dat i-a comunicat lui Chiriac Nistor, la care el a spus că întrebarea este rezolvată și că el va rupe contractul în valoare de 200 000 lei pe care el îl percepea drept un contract de împrumut marfar. I-a transmis lui Nistor Chiriac exemplarul contractului care de față sa la rupt, el a considerat că întrebarea este rezolvată. Timpul trecea și situația la service-ul auto se înrăutățea, clientela se micșora și respectiv plata pentru arendă era mai dificil de a fi achitată. El cu Graur Serghei de nenumărate ori se adresau lui Chiriac Nistor ca să fie redusă plata de arendă, având în vedere situația create, la care Chiriac Nistor regulat le refuza. A fost o propunere ca plata de arendă în valoare de 50 000 lei lunar ca să fie plătită lui Chiriac Nistor oficial prin intermediul contabilității, la care Chiriac Nistor a răspuns că propunerea dată nu-i pare interesantă.

Drept rezultat, la începutul anului 2017, după o iarnă grea și după plata serviciilor comunale, ei îi datorau lui Chiriac plata pentru o lună, o lună și jumătate a arendei. La sfârșitul lunii februarie anul 2017 Chiriac Nistor i-a chemat pe el și pe Graur Serghei la el în birou și i-a întrebat unde sunt banii lui. La care el cu Serghei Graur au solicitat ca plata pentru arendă să fie micșorată deoarece este imposibil de a fi achitată, Chiriac iarăși le-a refuzat.

Discuția a fost dusă pe tonuri ridicate cu utilizarea unui lexicon indecent din partea ambelor părți. În rezultatul discuției, Chiriac Nistor a spus că în decurs de o săptămână pe teritoriul service-ului auto să nu mai rămână nimeni. Chiriac Nistor lui personal i-a comunicat că el îi datorează lui suma de 200 000 lei și că trebuie să-i restituie. El a spus că nu înțelege despre ce datorie merge vorba, la care scandalul s-a mărit în așa măsură că mai nu s-a ajuns chiar și la agresiune fizică, după care Chiriac Nistor l-a alungat din birou și el a placat. În decurs de două săptămâni, întreg personalul „Avangarde Service” a fost concediat împreună. La începutul lunii aprilie 2017, el a primit o scrisoare cu pretenții de la Chiriac Nistor la care a răspuns. Niciodată el de la Chiriac Nistor nu a împrumutat bani, nici chiar cea mai mică sumă. Consideră că Chiriac Nistor prin înșelăciune dorește să scoată din el suma de 200 000 lei, deoarece intenționat nu a distrus documentul cu semnătura sa. Abia în anul 2016 a aflat despre relațiile dintre Chiriac Nistor și

Todorovici. El niciodată nu avea să cadă de acord ca să se angajeze la Chiriac Nistor, să fi știut la început cum a procedat domnul Chiriac cu Todorovici. La întrebările avocatului a comunicat că: Contractul de credit marfar despre care a menționat eu anterior este anexat la materialele dosarului, el ca nevorbitor de limbă română l-a perceput anume ca pe un credit marfar. Al doilea contract de arendă din 2014 avea aceleași clauze și anexe doar cu excepția plății arendei care s-a majorat, în rest totul era identic ca cu contractul anterior încheiat în 2013. Contractul de arendă din 2014 s-a păstrat la el. Toate contractele dintre el și Chiriac Nistor erau deja întocmite și prezentate spre semnare de către Chiriac Nistor, modificările nu cunoaște cine le efectua fie Chiriac fie Contabilul. Borderoul de plată anexat la dosar constituie graficul de efectuare a plăților pentru arendă în sumă de 2600 euro lunar și a câte 3000 lei lunar drept dobândă pentru împrumutul marfar. El a prezentat la poliție copiile documentele în privința plății pentru arendă și a plăților pentru împrumutul marfar. Copiile date el le-a făcut în contabilitate după un conflict care a avut loc între el și Chiriac Nistor. El încerca să citească contractele înaintate de către Chiriac Nistor, chiar și acasă cu soția, dar în acea perioadă timp el avea prea mare încredere în Chiriac Nistor, contractele de arendă erau aproape identice. Nu imediat a înțeles că contractele nu sunt identice, el a încercat să ia cunoștință cu contractele având în vedere nivelul său de cunoaștere a limbii române. El a avut posibilitatea de a face cunoștință mai aprofundat cu contractele, dar nu s-a folosit de această posibilitate, deoarece avea încredere în Chiriac Nistor. Inițial a spus că în 2014 i s-a propus să semneze contractul de arendă în care față de cel din anul 2013 era diferită doar plata pentru arendă, după care Chiriac a venit cu propunerea de a semna și anexele suma căroră constituia 200 000lei, drept care el a perceput, cum și a mai spus, ca pe o garanție a unui contract de împrumut marfar. El nu a conștientizat că contractul semnat în sumă de 200 000lei este un nou contract, dar ca pe o anexă la contractul de arendă, așa și a fost prezentată, drept anexă.

El a solicitat ca contractul să fie întocmit în limba rusă, dar i s-a spus că acesta este un contract standard, care nu are nici o clauză ascunsă și Chiriac i-a spus că el îl traduce. Contractul nu i-a fost tradus în limba rusă, i-a fost explicat doar sensul. Lui i-a fost înmănat un exemplar al contractului, el nu a solicitat ca cineva ulterior să i-l traducă, deoarece la acel moment avea încredere în Chiriac Nistor. La momentul când au început conflictele serioase, nu doar acele de rețineri la plata arendei, exemplarele sale de pe contract deja erau transmise lui Chiriac Nistor și rupte de către acesta.

Contractul de arendă era standard. Contractul pentru arendă nu prevedea careva penalități pentru neplata la timp a chiriei. În contractul din 2013 nu era o așa clauză, știe precis, dar în contractul din 2014 nu poate spune, poate că aceasta a și fost inclusă. În privința existenței cărorva penalități pentru neachitarea la timp a

serviciilor comunale nu cunoaște dacă acestea au fost stipulate. Nu a fost penalizat niciodată pentru neplata la timp a chiriei sau pentru neplata serviciilor comunale. El semna mai multe contracte la indicația lui Chiriac Nistor. Acele acte care i le aducea la semnat contabilul Violeta, ea le explica înainte de a le semna. Când nu ai cu ce te hrăni cazi cu orice propunere, cred că acesta a fost motivul pentru care a căzut de acord să fie administratorul „Avangarde Service” fără să știe limba de stat. În 2013 el a luat contractual, l-a studiat după care l-a semnat, dar în anul 2014 el pur și simplu a semnat, deoarece contractele erau aproape identice. Babără Violeta la plecare a transmis noului contabil actele de evidență contabile, nu i le-a transmis lui direct. El nu a verificat actele contabile transmise noului contabil, nu a văzut sens să le verifice. Borderoul cu evidența plăților pentru chirie și dobânzi pentru piese auto el nu le-a văzut până la momentul când a făcut copiile în contabilitate. Borderoul de împrumut de la f.d. 146, vol. I nu l-a văzut și nu l-a prezentat la faza de urmărire penală la poliție. El nu a solicitat niciodată rezilierea contractului, ei solicitau doar micșorarea plății pentru arendă, dar necătând la faptul că erau refuzați să fie redusă plata nu au reziliat contractul deoarece aveau răspundere față de angajații service-ului auto care într-un final au rămas fără locuri de muncă. Nu a achitat careva sume de bani pentru restituirea unui careva contract de împrumut, dar a achitat sume bănești pentru un contract de împrumut marfar. Nu cunoaște despre un oarecare contract de împrumut, el cunoaște de un contract de împrumut marfar, el confundă aceste două noțiuni juridice. Tabelurile cu restituirea banilor în tranșe pentru un oarecare contract de împrumut (f.d. 146 vol. I) nu cunoaște de unde s-a luat, nu sunt semnăturile sale pe acesta. Despre borderoul anexat de el în care a spus că nu sunt semnăturile sale a aflat aproximativ în anul 2014-2015 crede, a descris la ședința anterioară modul în care a făcut cunoștință cu acestea. El când a văzut borderourile date nu a întreprins nici o măsură, nu a discutat cu Nistor Chiriac, deoarece la acel moment considera că întrebarea este închisă. Nu a solicitat nici o recipisă de la Chiriac Nistor când acesta a rupt de fața sa acea copie a contractului, deoarece el avea deplină încredere în Chiriac. El nu a solicitat de la Chiriac Nistor exemplarul său a contractului, deoarece cum a spus, el avea încredere în Chiriac Nistor. Toate deciziile principale le lua Nistor Chiriac, el doar administram chestiunile zilnice. El nu participa la scoaterea bunurilor din balanța întreprinderii, el personal nu a scos de la balanța întreprinderii careva bunuri materiale, dar posibil că și își aducea ceva la semnat, poate și semnase ceva, el se ocupa de vânzarea bunurilor.

El stabilea prețurile la piesele auto, el nu coordona prețurile la piesele auto cu Nistor Chiriac, spre exemplu la vânzarea unui litru de ulei el nu-l telefona pe Nistor ca să coordonez cu acesta prețul, este absurd. Recunoaște Ordinul nr. 18 din 21.10.2016 prin care a fost dispus casarea mărfii din magazin și luarea la evidență ca neprofitabil și nerentabil pentru vânzare în sumă de 361 619,19 lei. Nu a

coordonat acest ordin cu Chiriac Nistor. Nu a coordonat cu Nistor Chiriac, deoarece de piesele auto se ocupa el. Nu a fost inițiativa sa de a semna contractele, Chiriac Nistor a insistat să le semneze. Când a primit Service-ul în gestiune piese la depozit erau în sumă de 200 000 lei cum este indicat în contract.

Nu este sigur dacă la plecare a lăsat piese la depozit în aceeași sumă, deoarece nu dorea nimeni să le primească piesele. A refuzat să primească piesele Nicolae Chiriac fiul lui Nistor. În depozit erau piese în sumă de 100 000 lei sau poate 110 000 lei nu-și amintește cu precizie. Piese în stoc era în diferite sume erau situații când această sumă depășea și 300 000 lei și 400 000 lei. La reîncheierea contractului în anul 2014 piese la depozit în sumă de 6 200 000 lei nu erau motiv pentru care s-a încheiat contractul marfar, dar după cum a înțeles mai târziu sa dovedit a fi un contract de împrumut bănesc. El nu cunoaște ce a declarat contabilul Babără Violeta, dar el plătea odată cu plata pentru arendă și suma de 3000 lei care erau dobânda la contractul de împrumut marfar. Din câte își amintește, contabilul a comunicat că ea transmitea banii toți la un loc, îi acumula și îi transmitea. El nu are bunuri mobile în proprietate, este divorțat după mai multe încercări de a divorța. A divorțat din cauza lucrului. Locuiește în casa fostei soții cu care concubinează. În vila soției sale nu a fost realizată reparație și nici nu cunoaște dacă a fost și nici nu îl interesează, el nu a primit suma de 200 000 lei. El nu i-a promis lui Nistor Chiriac să întoarcă câte 10 000 lei. Divorțul său nu este legat nicidecum de situația creată a pretinsului împrumut. Tentative de a divorța cu soția au mai fost în anul 1998, a doua oară a încercat să divorțeze în 2008, a depus cererea de divorț, dar așa și nu s-au prezentat la Oficiul Stării Civile. Motivele divorțului din 2014 sau 2015, nu ține minte cu precizie, au fost certurile permanente, nu aducea bani în bugetul familial adesea, încercau să convețuiască dar nu li se cam primea. Începând cu anul 2012 el nu are nici un bun imobil la care să fac reparație. Vila la care au fost efectuate percheziții și la care se pretinde că a investit banii împrumutați de la Chiriac Nistor pentru a o repara este a fostei soții, care a primit-o în dar de la tatăl ei. Soția sa adesea îl însoțea la ședințele de la judecată de examinare a prezentei cauze. Din 2014 și până în prezent el cu fosta soție trăiesc în același apartament care este al soției sale. Din data 01.04.2014 și până în prezent în apartamentul soției au fost efectuate niște reparații sanitare, dar despre vilă nu cunoaște acestea sunt chestiunile soției. La vila fostei soții a fost atunci când au fost efectuate percheziții. El nu cunoaște dacă a fost efectuate lucrări de reparație la vila soției sale, el nu are de unde să știe. Concretizează că la momentul semnării contractului din data de 01.04.2014 în stoc era marfă în sumă de circa 140 000-170 000 lei, nu cunoaște cu precizie. El personal a numărat marfa și a comunicat lui Nistor Chiriac despre situația de la depozit pe atunci era în relații bune, de încredere. Nu a fost semnat contractul pentru diferența creată, dar anume pe suma de 200 000 lei, deoarece așa a insistat Nistor Chiriac. În afara de el

stocul de marfă la finele fiecărei luni nu o verifica nimeni, el stabilea câtă marfă este în stoc și ce trebuie de suplinit. De către Chiriac Nistor nu a fost verificat stocul de marfă în luna august–septembrie anul 2014.

Atunci când el a restabilit stocul de mărfuri în valoare de 200 000 lei, nu a fost făcută nici o inventariere. Deși i s-a propus, acesta era prea ocupat. Pentru faptul că în stocul întreprinderii era marfă în valoare mai mare de 200 000 lei el nu avea nici un beneficiu de la faptul dat, pur și simplu le era mai comod de lucrat, fiindcă erau toate piesele la îndemână. Când a făcut copia borderourilor prezentate, acestea au fost făcute în contabilitate, dar nu este sigur dacă le-a făcut de pe original.

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel, inculpatul Țîra Vadim a declarat că, învinuirea adusă îi este clară. Declarațiile făcute în instanța de fond și în instanța de apel le susține și în instanța de apel.

Susține apelul declarat de către avocat în interesele sale. Apelul procurorului solicită să fie respins. A aflat că contractul întocmit cu Chiriac a fost rupt abia în 2017, în luna mai. Până atunci el l-a intimidat, și abia după a aflat că nu mai există acel contract. Dacă nu a luat bani, a considerat că trebuie să îl conteste. S-a adresat în instanța civilă pe motiv că nu a luat acești bani. Este inițiativa lui Chiriac Nistor, el a decis să găsească pe cineva care să suporte cheltuielile, este elementar, în 2014 nu era vorba că nu se ajungeau piese, mașinile se afla în lucru, cineva putea să nu achite toată suma, adică datoria nu exista, ea s-a compensat într-o perioadă când toți au achitat sumele. A acceptat din prostie această datorie, a avut nevoie de lucru și de mâncare. În altă situație, nu era să o accepte. Lipsa de piese în sumă de 200 000 de lei era în acel moment, și sub răspunderea sa se dădeau piese pe datorie. A luat răspunderea pe el. A fost întocmit un contract de împrumut între el și Chiriac Nistor, a fost de acord cu perioada. Din spusele lui Chiriac, acel contract era o garanție că el va reînnoi piesele din depozit. După ce a fost suplinit, el a uitat de acest contract, l-a rupt și l-a aruncat. Suma de 200 000 lei trebuia investită în piese. Dacă el nu a primit această sumă, cum poate el să investească. În aprilie 2014, la depozit nu se ajungea anume suma de 200 000 de lei. El, asigurându-se, a decis să semneze acest contract de împrumut. Teoretic, acum ar fi modificat, însă la acel moment nu a avut variante să nu semneze acel contract, deoarece era să fie alungat dacă nu semna acel contract. Nu a fost de două ori, a fost de trei-patru ori, acestea erau procente, un contract verbal, adică dacă nu ar fi fost suplinită suma de 200 000 lei în bugetul firmei, el urma să achite această sumă lunar. Aceasta era să se întâmple până la restituirea deplină a sumei de 200 000 lei. Nu a primit nici un fel de bani personal de la Chiriac Nistor. În baza contractului de locațiune din 2013, nu a restituit careva piese auto în valoare de 200 000 lei. I s-au propus aceleași condiții ca în contractul din 2013, numai că pe un termen de 2 ani, fără careva modificări, contractele fiind identice. Nu a semnat acel contract deoarece a

aflat că nu se ajung piese auto la depozit. Nistor a decis să modifice contractul. La data de 01 aprilie 2014, a semnat contractul de arendă între el, Țîra Vadim, și Chiriac Nistor, în sumă de 2600 euro lunar, pe termen de o zi sau două. A fost semnat contractul pentru a se asigura, având în vedere întoarcerea pieselor la depozit, a fost între ei întocmit acel contract de împrumut, dar nu a înțeles la acel moment, suma de 200 000 lei, fix aceeași sumă ca în 2013, referitor la piesele auto ce aparțin firmei. În 2013 uneori întârzia cu o lună, ulterior achita în fiecare lună. În 2014, din vară, trebuia să achite mereu pentru două luni de zile. În toată această perioadă, o dată în lună, achita nu suma de 2600 euro, dar suma care se acumula. Suma o transmitea Violetei Babără, iar ea transmitea mai departe. Necătând la aceste tranșe, ei mereu erau datori pentru două luni de zile.

Din 2014 până în 2017, când au zis să plece, nu a achitat nimic, erau doar datorii. Mereu discutau despre micșorarea ratei arendei. Banii pe care îi achita nu erau personali, dar erau banii întreprinderii, din activitatea firmei. Nu își amintește precis, în vara sau în toamna anului 2014, procentele au fost achitate din aprilie 2014 și până a fost restabilită suma necesară la depozit. Până nu a fost restabilită suma necesară, el lunar achita această sumă de 1,5%, până Chiriac i-a zis că contractul dintre ei este anulat.

9.1.Declarațiile părții vătămate Chiriac Nistor, care fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat că, pe Țîra Vadim îl cunoaște din 2003-2005, sau poate mai înainte dar nu ține minte relațiile, în 2011 aflându-se într-un litigiu cu d-ul Todorovici Valeriu, fostul proprietar al auto-service care se află pe *****. Service-ul a fost ipotecat și în contul datoriei i-a fost dat stația de Auto-Service, după ce i s-a transmis în proprietate a lăsat toți muncitorii să activeze cum activau, inclusiv și Țîra Vadim, deoarece a preluat și magazinul. Inculpatul era angajat la firma „Avangard Service” ca administrator. În 2014, după Anul Nou, s-a apropiat de el cu rugămintea să-i împrumute 200 000 lei pentru chestii personale. La 1 aprilie 2014 i-au fost transmiși banii, a făcut un contract de împrumut, l-a scos la imprimantă la ei la contabilitate, i l-a dat să-l studieze. Peste 2 zile i l-a întors, și au discutat niște puncte, ce ține de penalități de întârziere a rugat să scotă aceste puncte și le-a scos. Rugămintea lui era să-i întoarcă lunar, 5 mii-10 mii sau 30 mii. În primele luni i-a dat câte o tranșă de 3 mii lei, suma a scăzut, era întocmit un document cu rubrica datoriei, unde era semnată data și semnat pentru că a primit. Peste un an, în lucrul anului 2015-2016, l-a întrebat unde sunt banii, el i-a comunicat că banii i-a investit în firmă și el nu este dator cu nici un bănuț. Consideră că Țîra Vadim intenționat, în urma întrebării sale când îi restituie suma a menționat că nu are nimic pe el și nu are ce-i lua, dar banii i-a băgat în firmă. Pe neprins de veste a lăsat firma în datorii, un dezastru, și-a bătut joc de obiect. Pe furiș l-a mințit pe fecior că se eliberează din funcție. Poate confirma datoriile lui, care el le-a achitat. Deoarece a văzut că se eschivează, i-a scris o petiție unde a

primit răspuns de la avocat și ulterior a mers în instanță. El a urmărit scopul ca să nu întoarcă datoria, deoarece a divorțat cu soția și a menționat că nu are din ce să-i întoarcă datoria, nu este nici o probă că el a investit în firmă, a procurat piese nu este nici o hârtie. Când a luat contractul de împrumut nu știe cu cine s-a sfătuit, dar el consideră că datoria nu are nimic cu Avangard Service și se încercă să se ducă în eroare. Inculpatul i-a transmis suma de 6 mii lei, la service este un birou unde el nu este prezent, el transmitea la contabilă, d-na Violeta Babără. Acolo era o foaie unde el semna pentru contract de împrumut. A întors de 2 ori câte 3 mii lei. Declarațiile date la urmărirea penală le susține. Bani i-a împrumutat cu scop personal, nu a indicat nici odată că pentru piese sau construcții. Plângerea scrisă d-lui Harunjen a fost scrisă personal. Funcționa visa-vi vis de magazinul unde activa inculpatul, unde patron era d-nul Teodorovici Valeriu, Țîra era subaltern. În 2011 a fost făcută ipotecă, i-a dat lui Todorovici suma 304 mii euro, unde ultimul nu și-a respectat obligațiunile. În contul datoriilor i-a fost transmis benevol, service-ul auto de pe *****. Transmiterea a fost contestată și anulată de instanța de judecată. Nu poate concretiza anul când a fost anulată transmiterea.

În anul 2017 a fost examinată de către CSJ, unde a fost anulată și transmiterea, la moment are actele în regulă. El a împrumutat bani, are tangență tranzacția, el nu și-a onorat obligațiunile. Țîra Vadim a fost angajat la Avangard Service de către feciorul lui, Nicolai Chiriac, ultimul a primit salariu, a avut ștampilă, semnătură. El a dispus de procură din partea feciorului ca să administreze. În anul 2013-2014-2016 el nu ține minte ce acte a semnat cu Țîra Vadim, poate ridica actele și să răspundă. Nu are nimic firma cu Țîra Vadim. El a semnat contract de chirie cu Țîra Vadim, fiind proprietar, administrator firmei Avangard – Service. Nu ține minte dacă la aceeași dată anul 2013, ca persoană fizică m semnat careva contracte cu Țîra Vadim.

Toate contractele au fost executate, inculpatul 2-3 zile le lua se consulta cu cineva, ele erau întocmite în limba română și rusă ulterior le semna, ele au fost întocmite inițial de ultimul. Nu ține minte dacă de către Țîra în anul 2013 în sumă de 200 mii lei au fost procurate piese, dar ce are anul 2013 cu contractul de împrumut. La expirarea contractului de locațiune din 2013 nu i-au fost restituite bunurile, piesele de schimb în sumă de 200 mii lei, dar nu are nimic în comun lucrul cu împrumutul. Suma prevăzută în contractul din 18.03.2013 de locațiune, el de la inculpat ca persoană fizică nu a încasat nimic. Pe faptul neachitării a avut conflicte cu inculpatul, mai pe toată perioada. Suma de 200 mii a fost transmisă lui Țîra în birou, în două tranșe. A doua zi, a transmis o sumă mica, aproximativ 20 mii sau 30 mii, nu ține minte. Actul a fost semnat la 01 aprilie, el a semnat când a văzut toți banii și nu până la transmitere. Cu Țîra Vadim în această perioadă s-a aflat în relații de serviciu. La fila dosarului este un scris unde se indică că s-a restituit parțial datoria, pe verso este indicat că corespunde originalului. Originalul

acestei foi era în contabilitate și se află la d-lui sau la ei în registru. El a fost administrator, înainte de a pleca, el s-a pregătit. A dispus de acest înscris în original, când l-a confirmat. Inculpatul a avut scopul să îl mintă, de aceea nu cunoaște de acest act unde se află, să știut îl pune în safeu. În anul 2014 el a semnat contract de locațiune cu Țîra Vadim ca persoană fizică în suma de 2600 euro. Această sumă nu a fost achitată integral, el achita parțial, câte 7 luni nu a achitat nimic, el poate și încasa de la muncitori banii, dar asta o să afle pe parcurs. El achita, nu poate spune că nu executa nimic, a venit cu rugămintea ca să-i împrumute, au convenit că va activa zeci de ani, nu că va pleca peste câteva zile. El nu are dovezile de achitare a datoriilor. Concretizează că dovezile de achitare privind datoriile lui Țîra nu le are acum cu el, dar sunt în contabilitate și poate să le prezinte. Suma de 3000 lei a câte două tranșe, adică 6 000 lei, banii se transmiteau la contabilă, el veneam odată pe săptămână, banii se transmiteau la contabilă ca să îi transmită. Service-ul auto era în proprietatea sa, utilajul era fie procurat de el fie arendat de el. Le-a predat Service-ul auto în stare bună conform actului de predare primire, dar ei l-au dus în eroare pe fiul său și s-au concediat toți într-o zi, lăsând în badjocoră Service-ul auto. Ei trebuiau să predea Service-ul auto în starea în care ei l-au primit. Cunoaște că Țîra Vadim a plecat fără a achitat datoriile. Țîra este dator firmei, dar firma nu îi este datoare lui, el poate să demonstreze, ei au fugit ca niște trădători fără a achita serviciile comunale și consumabilele. Nu a fost o astfel de adunare. Todorovici a fugit din țară direct în pușcărie, nu și-a luat nici un angajament de a prelua datoriile lui Todorovici față de angajați. Nu mai ține minte dacă el a dat în chirie Service-ul auto contra sumei 35000 lei lunar. Referitor cu investițiile, acestea nu au nici o legătură, investești-crești, nu investești-stai pe loc.

Referitor la piesele auto nu a investit Țîra nici un leu în acestea, totul este reflectat în contabilitate. Nu a solicitat să-i fie achitați bani pentru calculatorul care l-a achiziționat el. La solicitarea lui Graur Serghei, calculatorul la moment este la el, i-au lăsat datorii. Pe tot parcursul contractului a fost conflict că ei nu se țineau de cuvânt și nu achitau integral la plata pentru chirie. Față de Graur Serghei nu are nici o datorie, reiese că acesta a dat declarații false. Între el și Țîra Vadim există în judecată un litigiu de ordin civil privind declararea nulității contractului de împrumut. El nu a prezentat nici un document. Crede că la solicitarea organului de urmărire penală de către Violeta Babără au fost prezentate actele privind starea financiară a întreprinderii, el nu a avut acces la astfel de documente.

La solicitarea lui Țîra Vadim se vărsau bani pentru piese. Procesul –verbal din 18.03.2013 corespunde realității doar fizic și nu are nimic în legătură cu contractul de împrumut, trebuie de verificat contabilitatea acolo se reflectă absolut tot. Acest lot de piese personal nu i-a fost restituit la finele contractului de locațiune. Nu au nici o legătură aceste sume, banii pentru piese sunt pentru piese, împrumutul este personal, sumele pentru piese se schimbă în dependență de rulaj.

Suma a transmis-o în două rate cu diferență de o zi sau două, domnul Țîra a semnat când a primit banii. În privința declarațiilor din procesul-verbal de confruntare (f.d. 125-129), actul era în contabilitate și s-a păstrat la domnul Țîra. La momentul semnării copia corespunde originalului avea originalul actului în față, la moment nu îl poate prezenta. F.d. 128 el a dat în arendă tot auto-service-ul, dar în bunul dat mai erau careva oficii de care se folosea el și aparțin auto-service-ului, dar se folosea el personal de aceste spații. Din suma de 200 000 lei Țîra i-a restitui 6000 lei, această sumă de 6000lei el avea să-i cadoneze lui Țîra dacă acesta avea să-i restituie datoria în sumă de 200 000 lei. Conform actului i s-a restituit doar 6000 lei. Suma de 200000 lei nu are nici o legătură cu activitatea Service-ului auto. Înșelăciunea constă că i-a promis că în decurs de doi ani îi întoarce banii și nu i-a întors. Consideră că a fost înșelat și dus de nas, el nu era permanent la birou și nu vedea ce fac ei, s-au folosit de bunătatea sa. Referitor la procesul-verbal de predare- primire a bunului închiriat conform contractului nr. 204.2014 din 01.04.2014 de la f.d. 239 declară că nu este semnătura sa pe acesta respectiv acesta nu a fost întocmit de către el. Referitor la procesul-verbal din 18.03.2013 privind predarea bunului în locațiune de la f.d. 233 partea verso declară că acesta este întocmit și semnat de el. Nu cunoaște de ce obiectul și conținutul procesului-verbal semnat de către el coincide cu cel al procesului-verbal nesemnat de el. Proiectul procesului –verbal de la f.d. 239 el personal nu i l-a transmis spre semnare lui Țîra Vadim. Contractul de împrumut, contractual de chirie, procesul-verbal de predare primire din 01.04.2014 au fost tipărite de către el sau poate de către contabilul Babără Violeta la indicațiile sale nu ține minte cu precizie, a fost întocmit în oficiu, după care Țîra Vadim le-a luat acasă și vreo 3 zile s-a consultat după care s-a întors și a cerut excluderea clauzei ce prevedea penalități.

Fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată Chiriac Nistor a declarat că declarațiile făcute în instanța de fond le susține și în instanța de apel. Declarațiile făcute la urmărirea penală le susține și în instanța de apel. Solicită să fie admis apelul procurorului, iar apelul avocatului inculpatului solicite să fie respins. Dauna cauzată este una prea mare pentru el. Activează în domeniul agrar, unde nu e așa de simplu să câștige această sumă.

În 2014, a activat în calitate de director la firma „Devamat-prod Drochia”, și avea un venit de 30 000 lei pe lună, și la acel moment suma dată constituia un prejudiciu mare. El s-a adresat la procuratură, când a aflat că inculpatul divorțase de soție în 2015 și nu mai avea nimic. Nu este jurist, nu s-a adresta pentru restituirea datoriei în instanță, și ca orice cetățean de rând a mers la procuratură. Nu s-a gândit că relațiile lor se vor finaliza în asemenea mod, nu a făcut-o pentru dobândă, a vrut să îl ajute. El a primit mult utilaj în folosință pentru muncă, dar când a plecat a lăsat multe datorii, a fugit ca hoțul. Când a împrumutat banii, era sigur că îi va primi înapoi, erau relații prietenești cu tot colectivul. Contractul de

împrumut a fost întocmit ca să se asigure că inculpatul nu va uita și că el de asemenea nu va uita, nu ca să ajungă la etapa aceasta. Material el avea posibilitatea de a întoarce acea sumă.

A fost solicitată suma de 200 000 lei de către Țîra, în scopuri personale. Socrul său avea o vilă, și avea nevoie de acești bani pentru reparația vilei. I-a transmis suma data în două tranșe. Suma a fost primită direct de Țîra Vadim. Bani au fost transmiși la data de 01 aprilie 2014. A fost făcut un contract de împrumut, contractual a fost făcut de el personal, pe care l-a dat lui Țîra să-l semneze, și el i-a zis că are nevoie de vreo două zile ca să îl studieze. A pus procent de penalizare pentru întârziere, unde el a solicitat să întoarcă în rate din suma de 200 000 lei, în fiecare lună să-i dea după posibilități. Două luni la rând i-a întors câte 3000 lei. La expirarea unui an, a întrebat de bani, la care Țîra i-a comunicat că i-a investit în firmă, care nu avea absolut nici o tangență. Când au expirat 3 ani, el categoric a refuzat să întoarcă banii, motivând că banii au fost investiți în magazinul de piese. După aceasta, a mers la procuratură și a scris plângere. La etapa actuală, Țîra Vadim trebuie să-i întoarcă suma de 194 000 lei. Relațiile acestuia cu Țîra Vadim erau foarte bune, relații de încredere. El dispunea de service-ul care i l-a dat în locațiune, SRL „Avangard service” se numește. Nu își amintește unde era feciorul acestuia în 2014. În perioada anilor 2013-2016 a activat în baza procurii, din numele fiului său ca fondator al „Avangard Service”. Clar a spus că a dat 200 000 lei, din care a primit înapoi doar suma de 6000 lei. Sunt banii săi personali și vrea să-i primească înapoi. Ultimele luni au fost 4-5 luni de chirie, care nu au fost achitate. În 2014, când i-a dat împrumutul, avea salariul achitat la timp. Prin 2016 a început să schiopăteze lucrurile, a început a pune fiecare în propriul buzunar. Țîra s-a adresat în instanță cu privire la anularea contractului de împrumut, și nu i-a fost admisă cererea. După o lună de la depunerea plângerii la procuratură, Țîra s-a adresat cu cerere în instanța de judecată privind nulitatea contractului de împrumut, cerința fiind respinsă.

9.2.Declarațiile martorului Babără Violeta *****, care fiind audiată în ședința de judecată, a comunicat că, îi cunoaște pe d-nii Țîra Vadim și Chiriac Nistor, a fost angajată la Avangard Service în calitate de contabilă din 2013-2016, unde inculpatul era administrator, iar d-nul Chiriac era proprietar, avea birouri învecinate și se cunoștea destul de bine. Din cele menționate în momentul audierilor este vorba de un contract de împrumut sau arendă. A aflat întâmplător când a primit suma de bani și hârtiile care o să i le transmită d-lui Chiriac. Ea nu a pus întrebări suplimentare atâta timp cât nu era implicată în raporturi. În moment ce a primit banii, ea a semnat că i-a primit și i-a transmis mai departe. Câteva luni s-a întîmplat acest lucru. Ea tare nu a citit ce se scrie în hârtii. Asta e ce poate relata. Erau două foi separate, banii erau transmiși în lei și valută, sumele precis nu le poate spune, posibil 3 mii euro sau 6 mii.

Au trecut mulți ani și nu țin minte sumele. În cadrul urmăririi penale i s-au prezentat careva foto-copii despre aceste acte vorbește acum, care le-a semnat și le-a transmis. Actele veneau împreună cu banii, acest lucru se întâmpla 3-4 luni. Nu cunoaște pentru ce erau destinați banii și hârtiile. Deoarece nu depindea de funcțiile sale, ea nu a pus întrebări. Susține în totalitate declarațiile date la urmărirea penală. Erau câteva foi care erau puse în mapă, aceasta subînțelegea ea registru. Nu cunoaște soarta registrului. După ce a plecat, toate actele au rămas în oficiu, au fost preluate de d-ul Țîra, ce a fost mai departe nu cunoaște. Actele presupune că erau tabele diferite, dar nu poate spune ce era indicate în ele, dacă nu și aduce aminte nici sumele. Își amintește că erau foi diferite, niște copii, făcute notițe de ea. La f.d. 146 verso, când s-a aplicat semnătura că corespunde originalului, ea nu a dispus de original.

Ea a semnat corespunde originalului, deoarece s-a condus strict după semnătura sa și notițele care le-a făcut, data și semnătura efectuate de ea. La materialele cauzei este prezentată o copie de pe registru, care presupune că sunt copiile care ea a scris corespunde originalului. Când s-a efectuat cercetarea, a văzut că sunt două foi diferite și două tabele diferite. Activând în calitate de contabilă, a cunoscut despre contractul de locațiune încheiat între Avangard Service și d-ul Chiriac. Presupune că contractul era anual încheiat sau pe 3 ani, suma nu poate să o spună. Țîra Vadim nu închiria personal spațiu de la Avangard Service, mai era o companie care închiria spațiu de la Avangard Service. Acele două tabele prezentate ei, în unul este contract de locațiune care ea nu-l cunoaște, nici nu poate spune dacă este contractul dintre Avangard Service și d-ul Chiriac. Toate contractele au fost înregistrate la inspectorat, este arhiva contabilității unde este foarte ușor de verificat. Contractul de locațiune dintre Chiriac Nistor și Avangard Service în persoana lui Țîra Vadim în sumă de 500 lei nu poate spune dacă corespunde adevărului sau nu. Până a fi invitată la poliție, nu a cunoscut despre careva raporturi de împrumut dintre Țîra Vadim și Avangard Service. Toate sumele au fost transmise d-lui Chiriac, chiar dacă nu este semnătura ultimului. Din 2013-2016, cu privire la relațiile dintre inculpat și partea vătămată nu poate să răspundă. Referitor la conflicte, nu a participat și nu poate răspunde. Fiind contabilă, piese în sumă de 200 mii lei de la d-ul Chiriac, Avangard Service nu a primit. De alte raporturi în afară de cele de serviciu dintre inculpat și partea vătămată nu a cunoscut. La urmărirea penală a declarat că registrele au fost transmise d-lui Țîra, ulterior transmise d-lui Chiriac. Despre împrumut dintre Țîra Vadim ca persoană fizică și Chiriac Nistor până la poliție ea nu a cunoscut. Putea doar să presupună din foile care le vedea, dar acestea sunt doar presupuneri.

Fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, martorul Babără Violeta a declarat că declarațiile făcute la urmărirea penală și în instanța de fond le susține și în instanța de apel. A activat în calitate de contabil la întreprinderea SRL

„Avangard Service”. Pe Chiriac Nistor îl cunoaște, era proprietarul imobilului în care își desfășura activitatea SRL „Avangard Service”. Îi este greu să răspundă, deoarece a trecut mult timp, dar ce a declarat anterior, susține și la etapa actuală. Despre careva contracte de împrumut încheiate între Chiriac și Țîra nu cunoaște. La fel nu își amintește, dar susține ce a spus anterior. Este o informație exactă pe care nu și-o poate aminti. Copia pe care a autentificat-o nu își amintește când a fost și dacă a văzut originalul, dar scrisul este al ei. Dacă a scris, înseamnă că a văzut originalul acelui act.

Presupune că asta a fost atunci când a fost împreună cu d-ul Țîra invitați în același birou, și probabil atunci a văzut acel act. Ea s-a condus de faptul că a văzut că este scrisul ei, scrisul nu își amintește dacă era în original sau copie, se conduce strict după aceea că spune adevărul.

9.3.Declarațiile martorului Chiriac Nicolae *****, care fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat că, partea vătămată este tatăl său, cu inculpatul nu este în relații de rudenie, doar îl cunoaște. El a fost fondatorul și administratorul întreprinderii „Avangard Service” de pe ***** , care deține un service auto și un magazin de piese auto. Din 2011, Vadim Țîra activa în calitate de vânzător la magazinul de piese auto. În anul 2013, a plecat din țară și în bază de procură a lăsat să se ocupe de această afacere pe tatăl său, Chiriac Nistor, care mai târziu l-a făcut în baza procurii administrator pe Vadim Țîra.

Cu Vadim în toți acești ani era în relații bune, se vedeau destul de des. În 2017, la începutul lunii martie, Vadim a venit cu rugămintea ca să-l elibereze din funcție. A spus că s-a înțeles cu tata. La moment, tata nu era. L-a telefonat, acesta nu a răspuns. Bazându-se pe încrederea pe care o avea față de Țîra, i-a semnat actele. A întrebat-o pe contabilă Ludmila care era la moment dacă sunt careva probleme la firmă. Aceasta a spus că sunt serviciile comunale care trebuie de achitat. Vadim a spus că sunt careva companii care s-au reparat și trebuie să achite prin transfer. Vadim a spus că se vor efectua achitățile și va plăti datoria. Suma totală a datoriei constituia 21 000 lei, dacă nu greșește. Bazându-se pe relația lor, Vadim este de vârsta lui taică-su, nu a văzut vreun impediment și a semnat cererea de eliberare. A rămas cu Vadim în relații bune, s-au salutat, nu avea nici un gând sau suspiciune. După asta, el totuși a reușit să vorbească cu tatăl. I-a comunicat că Vadim s-a eliberat și atunci deja tata foarte tare s-a revoltat și i-a comunicat că Vadim are o datorie foarte mare la el și cum a putut să-l elibereze când Vadim îi este dator cu bani. După câteva zile, au început să vină scrisori în adresa întreprinderii în care erau înștiințări despre datorii la companii. Atunci l-a sunat pe Vadim și l-a întrebat cum are de gând să rezolve aceste datorii. Și atunci Vadim, într-un mod mai brutal, mai obraznic, le-a spus să se descurce cum vor și că lui îi este totuna. După care, el a stins toate datoriile lăsate de Vadim în companie și de atunci nu l-a mai deranjat niciodată. Asta este tot. Suma de care era dator Vadim

tatălui său era de 200 000 lei, tatăl i-a comunicat la telefon atunci când îl sunase. Proveniența datoriei lui Vadim față de tatăl său lui nu o cunoaște. Între el și tatăl său s-a iscat discuție aprinsă, pe motiv că îl eliberase pe Vadim din funcție și el nu a mai îndrăznit să-i dea lui taică-su și alte întrebări. În anul 2013 înainte de fi numit Țîra Vadim în funcția de administrator, întreprinderea în cauză a administrat-o el. Bunurile imobile în care se află întreprinderea sunt în proprietatea tatălui său. În perioada când administra SRL Avangard dService nu ține minte să fi achitat contractul de arendă sau locațiune tatăl său. După ce Țîra s-a eliberat din funcție, întreprinderea SRL Avangard Service nu a mai activat în aceste încăperi. În urma administrării service-lui de către Țîra Vadim și angajați lui, acest service a rămas într-o stare deplorabilă. Datoriile au fost acumulate de către Țîra Vadim, veniturile erau ale lor, ei și trebuiau să achite datoriile. Concretizează: „ei” are în vedere pe Țîra Vadim și echipa sa. Susține declarațiile date la urmărirea penală. Nu cunoaște proveniența banilor datorați de către Țîra Vadim tatălui său. Nu știe de ce tatăl era furios atunci când l-a anunțat despre faptul că l-a eliberat pe Țîra din funcție.

El personal nu l-a atacat pe Țîra Vadim în judecată pentru datoriile cauzate de către acesta întreprinderii, dar urmează. La data de 07.03.2017 el a concediat tot personalul, la inițiativa lui Vadim Țîra, pe fiecare în parte l-a eliberat. Motivele concedierii întregului personal nu le cunoaște, Vadim i-a spus că tatăl știe și el a semnat la rugămintea lui Vadim Țîra. Nu cunoaște dacă concedierea a avut loc la indicația tatălui său, care i-a spus în timp de două săptămâni să părăsească Service-ul. Nu este la curent dacă firma îi este datoare lui Țîra, dar într-adevăr au rămas poziții moarte care și până în ziua de azi sunt acolo. Țîra poate să vină și să le ia. Despre materialele lăsate de către Țîra la întreprindere nu cunoaște care este valoarea acestora în numerar, asta trebuie de uitat pe documentele contabile.

Fiind audiat în ședința de judecată în cadrul instanței de apel, martorul Chiriac Nicolai a declarat că declarațiile făcute la urmărirea penală și în instanța de fond le susține și în instanța de apel. Îl cunoaște pe Țîra, la moment nu se află în nici un fel de relații. În 2014 îl cunoștea, era angajat în calitate de vânzător de piese auto la SRL „Avangard Service”, după care el a plecat din țară, întocmind procură general pe numele tatălui său, Țîra continuând să activeze în calitate de administrator. Nu cunoaște dacă banii împrumutați au fost introduși în bugetul firmei, nu a făcut investiții în companie. El nu cunoaște despre alt gen de angajamente. Despre contractual de împrumut a aflat recent, necunoscând anterior despre existența lui. Ulterior a aflat că este vorba despre suma de 200 000 lei. De la tatăl său a aflat despre împrumut, și cunoaște că acesta nu a fost restituit. Erau niște datorii față de niște furnizori, erau relații bune, de încredere totală. Țîra a zis că se va clarifica cu acele datorii, cererea de concediu fiind acceptată, însă datoriile nu au fost achitate de Țîra. Nu a fost certat de tata, i-a spus de ce a făcut chestia, asta fără să fi consultat cu el referitor la concedierea lui Țîra, odată ce există datorii.

Datoria față de furnizori era a întreprinderii SRL„Avangard Service”, pe perioada cât Țîra Vadim a fost administrator. Dacă Țîra Vadim a avut careva datorii față de SRL„Avangard Service” nu-și amintește. În perioada februarie-septembrie 2013 nu s-a aflat în țară. În această perioadă, nu își amintește dacă a făcut careva împrumuturi în calitate de fondator, dat fiind faptul că de atunci au trecut 10 ani.

9.4. Declarațiile martorului Mija Anatolie *****, care fiind audiat în ședința de judecată, la întrebările procurorului a comunicat că cu Țîra Vadim se cunosc de mulți ani. După acte, el lucra la Țîra, care închiria spațiul de la Nistor Chiriac, dar de facto lucra la Graur, făcea parte din echipa lui Graur. Cu Țîra a făcut cunoștință la Service-ul Auto de pe *****, cu vreo 5-7 ani în urmă. El lucra în calitate de lăcătuș auto la Service. El lucra la Țîra după acte. Țîra era administratorul, însă ei făceau parte din echipa lui Graur Sergiu. Lui se adresau. Graur răspundea de piese, de toate celea lui se adresa. Din sala de judecată îl cunoaște pe șeful întreprinderii la care activa, d-ul Chiriac Nistor. El cunoștea că Țîra închiriază de la Chiriac încăperea în care era situat Service-ul auto. Despre vreo careva datorie dintre Țîra și Chiriac nu cunoaște cu precizie, zvonuri erau multe, el nu poate să spună cu precizie. Cunoștea că Țîra avea o datorie la chirie față de Chiriac, așa mergea vorba, dar nu cunoaște cât este de adevărat. Graur Sergiu i-a spus că Service-ul se închide, deoarece s-a ridicat o careva taxă, nu poate să se exprime. La indicațiile lui Graur Sergiu, a mers în oficiu sus și a scris cerere de eliberare. Țîra era prezent și el era administratorul. Țîra a acceptat cererea. El cu Țîra nu a avut de afacere sau careva datorii, el lucra cu Graur Sergiu, cu el avea de afacere.

La service a venit poliția. Din câte își amintește, nu a mers nemijlocit la poliție, i s-au dat întrebări, dar nu își amintește ce declarații a dat, evenimentele au avut loc cu mult timp în urmă. Toate relațiile de muncă, de livrare a pieselor auto erau între el și Graur. Graur îi plătea salariu. De fața lui, Țîra a scris cererea de eliberare de la serviciu. Graur Sergiu avea funcția de (brigadir) manager de personal, el răspundea de angajați, el personal se subordona lui Graur. Nu a auzit de datoria în valoare de 200 000 lei;

9.5.Declarațiile martorului Graur Sergiu, care fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat că a fost invitat astăzi să dea mărturii în privința procesului penal pornit față de Țîra Vadim cu care a lucrat împreună. A făcut cunoștință cu Țîra în anii 1999 -2000.

Țîra livra piese auto inclusiv și pentru el, după ceva timp el a decis să deschidă un service auto și i-a propus să se angajeze la el pe ultimul și pe fratele său Graur Vladislav. El cu fratele s-au angajat la Todorovici Valerii și de acum lucra cu Țîra și se intersectau mai des. La acest service a lucrat până în 2012 sub administrarea lui Todorovici Valerii. În perioada anilor 2010 – 2011, Todorovici a avut niște probleme financiare . Din cauza problemelor financiare calitatea serviciilor acordate de acest service au început să scadă. În luna martie 2012,

Todorovici a organizat o adunare cu tot colectivul, la care a spus că Service-ul trece în proprietatea lui Chiriac Nistor, și pe el, ca maestru principal, Todorovici l-a întrebat dacă va rămâne să lucreze cu Chiriac sau se va elibera. Todorovici avea datorii de plată a salariilor față de el. El a solicitat ca să i se achite datoria salarială, dar Chiriac Nistor a spus că se va achita cu el în decurs de un an. La acea adunare era prezent Todorovici Valerii, Nistor Chiriac, Nicolae Chiriac. A fost de acord cu propunerea lui Nistor și a rămas să lucreze pentru acesta, neoficial. Proprietar era Nistor Chiriac, dar de administrarea Service-ului se ocupa fiul acestuia Nicolae Chiriac. Peste ceva timp, Nicolae Chiriac a plecat din țară și a lăsat Service-ul tatălui său. Chiriac Nistor nu știa toate subtilitățile administrării Service-ului auto și le-a propus ca ei să lucreze în bază dearendă și să-i achite lui suma de 35 000 lei, dar totodată i-a întrebat cum să sporească calitatea și volumul de muncă, la care el i-a spus că este nevoie de calculator și un magazin pe teritoriul Service-ului auto. Nistor a achiziționat un calculator și la fel s-a decis să fie achiziționat un stoc de piese. Lista pieselor auto a fost întocmită de către Țîra Vadim. Evenimentele date au avut loc la finele anului 2012 sau începutul anului 2013, nu țin minte cu precizie. Lista de piese auto care urmau să fie procurate era întocmită în valoare de aproximativ 100 000 sau 120 000 lei din câte cunoaște, banii urmau să fie transferați pe contul companiei (Olmosdon). Peste o săptămână a venit mașina și a adus piesele auto pe teritoriul Service-ului auto, s-a amenajat o încăpăre specială pentru depozitarea pieselor. Piesele au început a fi vândute, volumul de lucru a crescut. A mai înțeles că de la Chiriac Nistor a mai fost transferată o sumă de bani din care urma să se mai achiziționeze piese auto pentru vânzare. După care, Chiriac Nistor a mai procurat careva utilaj, și anume utilaj pentru reglarea unghiurilor și utilaj pentru ridicarea mașinilor. După care, Nistor Chiriac a făcut aceste achiziții el a făcut o adunare la care i-a cerut o plată dearendă mai mare, lunar trebuia să achite o taxă de 2600 euro. La fel, Chiriac a solicita 1000 de dolari pentru calculatorul care l-a achiziționat. Ei s-au certat, el nu a fost de acord să întoarcă această sumă de bani, deoarece aceasta a fost o achiziție a pentru sporirea calității serviciilor acordate de Service-ul auto.

Având în vedere că pe timp de iarnă le-au scăzut veniturile și au crescut cheltuielile, Chiriac Nistor era nervos pe faptul dat și a spus că ei trebuie oricum să achite arenda în cuantumul stabilit de către el. Vrea să menționeze că el avea grijă de Service ca de al lui propriu. După încă o iarnă, Chiriac Nistor i-a chemat la el în cabinet, iarăși a început să strige și a spus că ei ar trebui să întoarcă banii care el i-a investit în Service-ul auto. Nistor a menționat ultimul trebuie să întoarcă 1000 dolari și Țîra trebuie să întoarcă suma de 200 000 lei. Evenimentele au avut loc în luna martie 2014. El s-a indignat de ce trebuie ei să restituie suma data, dacă investițiile acestea au fost făcute pentru a ridica prețul la plata dearendă. În magazin mereu erau în stoc piese de schimb, companiile cu care lucrau, achitau

piesele prin transferuri, tot oficial, inclusiv și până la moment lucrează cu compania Olmosdon.

În anii 2014-2015, când ei reparau mașinile lui Nistor sau a prietenilor săi, acesta refuza să achite. I-a propus că sumele date să fie incluse în plata pentru arendă. Era foarte greu să obții bani de la Chiriac Nistor. După încă o iarnă, în luna martie 2017, Chiriac Nistor i-a chemat în cabinet și a spus că dacă ei nu pot să plătească arenda în cuantum de 2600 euro la început de lună pot să își strângă lucrurile și să se concedieze în decurs de 2-3 zile, la fel să scrie cerere de eliberare. La fel, Nistor Chiriac a menționat că ei trebuie să restituie banii care au fost investiți în Service-ul auto. El a spus că nu a semnat nimic și că nu va întoarce nici un leu. Nistor i-a spus lui Țîra Vadim că acesta oricum va întoarce banii în sumă de 200 000 lei, deoarece acesta a semnat pentru achiziționarea mărfii de suma dată. În decurs de 5 ani, el se apropia de Chiriac Nistor și îi reamintea că el a promis să achite datoria în locul lui Todorovici. El tot amâna plata acestei datorii. El a înțeles că Chiriac l-a amăgit. Vrea să menționeze că fiul lui Chiriac la fel când a lăsat Service-ul îi datora o sumă de vreo 11 000 lei, la care fiul lui Chiriac spunea că i-a dat banii lui taică-su, iar taică-su îi spunea să se clarifice cu fiul său. La fel, mai sunt careva însemnări prin care Chiriac îi datorează careva bani pentru faptul că a reparat mașina unei cunoștințe de a lui Chiriac. Chiriac Nistor are vreo 3 datorii față de el, asta cam este tot. El nu a văzut contractul, dar vrea să menționeze că a auzit de el. Contractul a fost întocmit pentru procurarea pieselor auto, ulterior. Aceste două tranșe de bani consideră că au fost transferate prin contabilitate, el nu a văzut aceste transferuri. De la contabilă Violeta Babăra cunoaște că Nistor Chiriac a transferat bani pe contul întreprinderii pentru procurarea pieselor. Piese erau cumpărate de el și Țîra Vadim care se sfătuia cu el, piesele erau cumpărate de la Olmosdon. Pentru procurarea pieselor de la compania Olmosdon achitarea a avut loc prin transfer. Piese procurate au fost luate la evidența întreprinderii. Posibil nu toate piesele au fost luate la evidență, deoarece achitarea banilor se efectua în tranșe. Contabilul lunar transfera bani companiei Olmosdon, după care ei procurau noi piese. Chiriac Nistor spunea că el a împrumutat bani lui Țîra, dar banii aceștia au fost transferați pentru a dezvolta Service-ul. În anul 2015 a aflat despre contractul dintre Țîra și Chiriac prin care Chiriac i-a împrumutat lui Țîra suma de 200 000 lei. Chiriac a transferat suma de bani pe contul Service-ului auto pentru achiziționarea pieselor auto. După ce a fost achiziționat piesele auto, suma arendei a crescut, în aceasta sumă intra și plata datoriei. În afară de suma acordată pentru piese, a mai fost achiziționat utilajul aproximativ în sumă de 7500 euro. Suma dată a fost aparte plătită, utilajul a fost achiziționat în vara anului 2015, după ce au fost procurate piesele.

Nu poate comunica exact în ce mod a fost procurat utilajul și de la cine, prin transfer sau numerar, însă utilajul a fost nou, dar de instalat l-au instalat ei din

contul lor. După ce a fost instalat utilajul, Chiriac dorea iarăși să se ridice taxa de arendă. Suma pentru arendă a fost ridicată în 2014. Concretizează că utilajul a fost achiziționat și în 2014, dar suma pentru arendă a fost modificată la 2600 euro după procurarea și instalarea utilajului. Suma de 2600 euro a fost achitată până martie 2017 până în momentul când s-au concediat, dar ține să menționeze că pe timp de iarnă ei nu achitau integral această sumă din cauza cheltuielilor mari. Chiriac a menționat că în toate firmele se achită plata pentru arendă și după care se lucrează. El i-a propus lui Chiriac să-i dea în arendă ½ din service la o sumă mai mică, el nu a fost de acord și a spus că dacă nu sunt de acord, să scrie cerere de eliberare din funcție. El nu a fost de acord cu condițiile lui Chiriac și a scris cerere de eliberare.

El avea venituri din reparația automobilelor și inclusiv și din vânzarea pieselor auto. Țîra Vadim avea în service rolul de manager de vânzări a pieselor auto. Țîra avea rolul de a comanda piese și de a se ocupa de vânzarea lor. La fel, acesta avea atribuții de administrator, funcția dată o executa din luna martie 2013. Nu din momentul când Țîra Vadim a devenit administrator s-a mărit taxa de arendă, arenda s-a mărit din 2015. A avut discuția cu Țîra de a investi în piese și utilaj, acestea au fost cumpărate din banii Avangard Service. Chiriac Nistor a făcut investiția din contul Avangard Service. Nu a fost achitată banii pentru ultimele luni pentru arendă, februarie i se pare și ianuarie, Chiriac a menționat că trebuie să achite. După ce s-au eliberat, o parte din piesele auto au rămas în magazinul Service-ului auto. Serviciile comunale le achitau ei, contabila le aducea facturile. Chiriac a mai spus că nu va achita pentru banii pentru mașina care i-a reparat-o prietenului său, deoarece ei îi sunt datori. La final l-a numit și prost, el are salvată conversația cu Chiriac de pe Viber. Vorbește limba de stat foarte slab. La audierea sa la faza de urmărire penală nu a fost asistat de către un interpret. La întrebările puse el răspundea în limba rusă, ofițerul care l-a audiat a spus că va scrie declarațiile sale în română, după care le va citi și el urma să le semneze. În privința contractului în suma de 200 000 despre care a menționat că a fost încheiat între Țîra și Chiriac, este un singur contract, în baza căruia au fost achiziționată marfa, adică piesele auto. În privința calculatorului achiziționat de către Nistor Chiriac, ultimul nu l-a îndemnat ca să semneze vreun oarecare contract. Chiriac Nistor niciodată nu i-a acordat bani cash pentru careva cheltuieți, din contra venea și cerea bani din casă. Vrea să menționeze faptul că Chiriac le-a sugerat să sădească flori, apoi au sădit florile dar când a solicitat să li se aloce ceva bani, acesta a refuzat. Primăvara, vara, toamna ei mereu îndeplineau planul și achitau plata pentru arendă, cu excepția lunilor de iarnă, însă Chiriac le sugera să lucreze și noaptea, și în weekend, nu făcea excepții. De obicei, în luna mai ei achitau datoriile pentru lunile de iarnă pentru arendă. Arenda o plăteau cash, plăteau în două tranșe, banii erau de obicei transmiși de Țîra, de vreo 10-15 ori a transmis banii și el. El personal transmitea banii la mână lui Nistor Chiriac, de obicei în

zilele de sâmbătă. Nistor Chiriac se implica în administrarea Service-ului auto. La sugestiile lui, ei vopseau pereții, cumpărau măhuri. El cu Țîra achitau lui Chiriac doar plata pentru arendă, nimic în plus. Din veniturile câștigate atunci când plăteau arenda 35 000 lei;

9.6. Declarațiile martorului Graur Vladislav *****, care fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat că în anul 2012, la ei, la Service-ul auto a lui Todorovici s-a schimbat directorul. Inițial se numea „Avangard Service”. Nicolae Chiriac a lucrat director în jur de jumătate de an, după care acesta a plecat peste hotare și în locul lui a venit tatăl său Nistor Chiriac în calitate de director și le-a propus să lucreze în baza unui contract de arendă la întreg colectivul Service-ului auto. La etajul doi la ei se afla magazine. Peste ceva timp, la magazin au început să se livreze piese auto, personal participa la descărcarea pieselor auto în magazin la al doilea etaj. În procesul de lucru au fost câteva mașini care le-au reparat fără a fi remunerați, au reparat chiar și mașina personală a lui Chiriac Nistor, după care s-au început neînțelegerile. La Service-ul auto s-a ridicat prețul la achitarea arendei. La Service-ul auto la fel au fost adus utilaj nou de ridicarea mașinilor și de reglarea unghiului la roți. La instalarea acestui utilaj a participat personal, pentru ce la fel nu a fost remunerat. Asta este tot ce poate să declare.

El cunoaște că au fost dați careva bani și careva piese auto pentru service, dar nu cunoaște despre careva contracte, el nu a fost prezent la discuțiile lor. Nu cunoaște din a cui bani s-a procurat utilajul pentru service și piesele auto. Nistor Chiriac a cumpărat utilajul pentru servicee din banii lui. A dat declarații la faza de urmărire penală anul trecut, declarațiile date la urmărirea penală le susține. Piesele auto au fost cumpărate de Țîra Vadim din banii acordați de Chiriac Nistor. Erau neînțelegeri financiare dintre Țîra Vadim, fratele său Graur Serghei și Nistor Chiriac el nu se implicam. Ideea de a cumpăra piese auto pentru autoservicee nu cunoaște a cui a fost. SRL „Avangard Service” a transmis banii lui Țîra Vadim pentru a procura piese auto, informația despre încheierea contractului o cunoaște și el din auzite, personal nu a fost prezent la întocmirea cărorva contracte;

9.7. Declarațiile martorului Carasec Iuri, care fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat că lucra în firma SRL „Avangard Service”, el, Țîra Vadim, Chiriac Nicolae, după care Chiriac Nistor a fondat Service-ul auto „Avangard Service”. Peste un an, director a devenit Chiriac Nistor și a început a lucra în baza arendei. A auzit că au fost împrumutați bani pentru dezvoltarea Service-ului auto, dar el personal nu a asistat la careva înțelegeri. În privința cărorva sume de bani el nu cunoaște, el nemijlocit repara automobile, nu se ocupa de chestiuni financiare. El a auzit careva discuții despre faptul că au fost transmiși careva bani pentru dezvoltarea Service-ului auto, dar personal nu a asistat, dar au fost aduse piese auto pe care ei le descărcau. Despre relațiile dintre Țîra Vadim și Chiriac Nistor a înțeles că la început era totul bine, dar mai apoi au apărut careva datorii pentru

arendă și la urmă personalul a început să se concedieze. A auzit că erau careva neînțelegeri între Țîra și Chiriac Nistor în privința arendei, dar personal cum și a mai menționat nu a asistat;

9.8 Declarațiile martorului Carangheli Andrei, care fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat că el a lucrat la firma „Avangard Service” SRL în calitate de mecanic auto, unde i-a cunoscut pe Țîra Vadim și Chiriac Nistor. De când a început să activeze la acest service nu ține minte, dar a lucrat la Service-ul dat aproximativ 4 ani, în perioada iulie 2016 s-a concediat. Chiriac Nistor era proprietarul Service-ului auto, iar Țîra Vadim se ocupa aprovizionarea cu piese auto la întreprinderea dată.

Relațiile dintre Țîra Vadim și Chiriac Nistor erau de serviciu, despre relațiile cu caracter personal nu cunoaște. Discuții despre vreun careva împrumut între Chiriac și Țîra nu a auzit și nici nu a văzut;

9.9. Declarațiile martorului Țîra Ana *****, care fiind audiată în ședința de judecată, a comunicat că pe d-ul Chiriac Nistor îl cunoaște doar vizual, l-a văzut pe acesta prima dată în ședința de judecată. Cunoaște de ce este învinovățit fostul soț Țîra Vadim. La momentul dat cu Țîra sunt divorțați, au desfăcut căsătoria în anul 2015. La propunerea soțului a divorțat, în privința proprietății comune a donat apartamentul unicei fice pe nume Țîra Irina. Concretizează ei au donat ficei apartamentul din ***** la momentul dat fostul soț locuiește în apartamentul de pe *****. Cu Țîra Vadim sunt în relații obișnuite, pur omenești. Acesta locuiește în apartamentul său deoarece nu are loc de trai. Țîra Vadim nu poate locui cu mama sa, deoarece aceasta locuiește într-o cameră mica într-un cămin de tip familial cu nepotul său.

În perioada anilor 2008 – 2015 Țîra Vadim nu a investit careva sume bănești în vreun imobil care îi aparține ei. Nu crede că avea sens, deoarece relațiile lor erau tensionate și în această perioadă de timp a încercat să divorțeze de câteva ori. La fel, în proprietatea sa se află și o vilă care se află în întovărășirea pomicolă Vieru, care a fost dăruită de către tatăl ei. În vila respective, Țîra Vadim nu a investit careva bani. La imaginea din f.d. 167 este vila sa, în imaginea f.d. 169 unde se efectuează lucrările este casa vecinului său de peste 3 case, cu familia Omelianov. A aflat de pretinsul contract de împrumut aproximativ în luna mai 2017, când soțul s-a apropiat și i-a spus că față de el au fost înaintate pretenții. Să fi știut de contractul dat, din timp îl convingea pe fostul său soț să nu semneze un astfel de contract, deoarece genul de activitate pe care îl desfășoară îi permite să înțeleagă scopul unor astfel de contracte care este de a lega persoana de un anumit gen de activitate și a o face influențabilă. Țîra Vadim câștiga din activitatea sa de la Service-ul auto. Ei erau cu banii separat, dar într-o oarecare măsură împreună cu Țîra duceau o gospodărie comună. În acea perioadă, nu a suportat careva cheltuieli esențiale sau mari. Veniturile sale de 10 000 lei lunar îi permit să se întrețină

personal și imobilul în care locuiește, mai ales că nu investește în el nimic. În permanență a fost la curent cu activitățile lui Țîra Vadim. Ea cunoștea în ce funcție era Țîra Vadim, acesta era în funcție de director sau administrator la SRL „Avangard Service”. Țîra pe parcursul activității nu se consulta cu ea, deoarece ei aveau o condiție să nu se bage în treburile unuia altuia. Ea nu a văzut contractul de împrumut. Contractul de împrumut nu l-a văzut, esența acestuia îi era clară, reieșind din definiția acestuia. Ea a aflat de contractul de împrumut peste 3 ani, dar este sigură că Țîra Vadim nu a împrumutat acești bani, deoarece în acea perioadă nu s-au făcut careva investiții. Aproximativ în anii 2009 -2010 la vila sa a fost schimbat acoperișul. Din anul 2011, careva lucrări de construcție la vila dată nu au fost realizate. În 2015, a divorțat cu Țîra la inițiativa lui pe motiv că acesta a spus că nu mai poate răbda certurile dintre ei și ea a fost de acord ca să divorțeze, dar mai târziu poate că și a regretat despre decizia dată. Din câte își amintește, veniturile lui Țîra Vadim în timp ce activa la Avangard Service erau de 3000, 4000, 5000 lei, din care motiv și apăreau certurile. Din cauza veniturilor mult prea mici, avea și suspiciuni asupra infidelității lui Țîra;

- **Procesul-verbal de confruntare din data 30.06.2017**, petrecută între partea vătămată Chiriac Nistor și bănuitul cet. Țîra Vădim. În cadrul confruntării părțile supuse confruntării și-au menținut declarațiile date inițial în cadrul urmăririi penale (vol. I, f.d.125-129);

- **Procesul-verbal de confruntare din data 02.08.2017**, petrecută între martorul Babără Violeta și bănuitul cet. Țîra Vădim. În cadrul confruntării, părțile supuse confruntării și-au menținut declarațiile date inițial în cadrul urmăririi penale (vol. I, f.d.130-135);

- **Procesul-verbal de ridicare din 14.06.2017** a actelor de la cet. Chirac Nistor, potrivit căruia de la cet. Chiriac Nistor a fost ridicat originalul contractului de împrumut din 01.04.2014 și actul de recepționare a sumei împrumutate din 01.04.2014 (vol. I, f.d. 137);

- **Procesul-verbal de examinare din 14.06.2017** a actelor ridicate de la cet. Chirac Nistor, potrivit căruia s-a stabilit următoarele: primul obiect supus examinării este Contract de împrumut pe 2 file A4.

Acesta presupune un act cu titlu „Contract de împrumut” datat cu „01 aprilie 2014”, locul semnării fiind menționat „mun. Chișinău”. Obiectul contractului este specificat mijloace bănești în sumă de „200 000 (două sute mii) lei”, părțile semnate ale acestuia fiind menționat în act ca „Împrumutător” persoana fizică Chiriac Nistor, domiciliat pe adresa *****, IDNP *****” și „împrumutat” persoana fizică Țîra Vadim, domiciliat mun. Chișinău, *****, IDNP *****”. În contract sunt prevăzute așa clauze contractuale precum ar fi „Drepturile și Obligațiile Părților”, „Restituirea sumei împrumutate”, „Responsabilitatea Părților”, „Forța majoră”, „Dispoziții finale și tranzitorii”. La finele contractului se

identifică capitolul „Semnătura părților” unde sunt indicate persoanele menționate mai sus, iar în drept cu numele fiecăruia se identifică semnătură efectuată cu cerneală albastră. Al doilea obiect supus examinării este Actul de recepționare a sumei împrumutate pe 1 file A4. Acesta presupune un act cu titlu „Actul de recepționare a sumei împrumutate” datat cu „01 aprilie 2014”, locul semnării fiind menționat „mun. Chișinău”. În partea cotul de sus stânga a actului se identifică „Anexa nr. 1 la Contractul de împrumut din 01 aprilie 2014”. În cuprinsul actului respectiv se specifică ca și „împrumutat” persoana fizică Țîra Vadim, domiciliat mun. Chișinău, *****, IDNP *****” a primit de la „împrumutător” persoana fizică Chiriac Nistor, domiciliat pe adresa *****, IDNP *****” mijloace bănești în „suma de 200 000 (două sute mii) lei”. La finele actului se identifică specificația „Semnătura părților” unde sunt indicate persoanele menționate mai sus, iar în drept cu numele fiecăruia se identifică semnătura efectuată cu cerneală albastră (vol. I, f.d.138-139);

- **Procesul-verbal de examinare din 01.09.2017** a copiei documentului anexat de cet. Chiriac Nistor, potrivit căruia s-a stabilit, că este fotocopie pe 1 file A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014. Acesta presupune o schemă compusă din 25 rânduri și 8 coloane. În cadrul schemei se observă, că în coloana 1 sunt plasate numărul de ordine a rândurilor, în coloana 2 este specificat sintagma „Contract de împrumut din 1.04.14”, în coloana 4 este indicată suma de „3000 lei”;

în coloana 5 cu denumirea „Predat/data” este indicată Țîra V, coloana 7 cu denumirea „primit/data” este indicată numele „Chiriac N” și în rând cu acestea în primele 2 rânduri se identifică semnătura cet. Chiriac Nistor (vol. I, f.d.145);

- **Copia autenticată a tabelului privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014** (vol. I, f.d. 145);

- **Corpurile delict:**

- **originalul contractului de împrumut din 01.04.2014 și actul de recepționare a sumei împrumutate din 01.04.2014** (sigilate în plic)-se păstrează la materialele cauzei penale (vol. I, f.d. 143);

Documente (prezentate conform listei apărării):

- **Copia tabelului privind plățile efectuate în baza contractului de locațiune nr. 02/2014 din 01.04.2014** (vol. I, f.d. 249);

- **Copia tabelului privind achitarea dobânzii pentru piese auto conform contractului nr. 2/04.2014 din 01.04.2014** (vol. I, f.d. 250);

- **Copia contractului de arendă 01/2013 din 07.03.2013** încheiat între Nistor Chiriac și SRL "Avangard Service" în persoana lui Nicolai Chiriac (vol. I, f.d. 48-49);

- **Copia contractului de mandat din 18.03.2013** între SRL "Avangard Service" în persoana lui Nistor Chiriac și Vadim Țîra (vol. II, f.d. 68-69);

- ***Copia procurii pe numele Nistor Chiriac din 30.01.2013*** din numele lui Nicolai Chiriac privind administrarea SRL "Avangard Service" (vol. II, f.d. 70-71);
- ***Copia proiectului Contractului de închiriere din 18.03.2013*** între Nistor Chiriac și Vadim Țîra (vol. II, f.d. 72-73);
- ***Copia contractului de închiriere nr. 1/03.2013 din 18.03.2013*** între Nistor Chiriac și Vadim Țîra (vol. I, f.d. 43-45);
- ***Copia procesului-verbal de primire-predare a bunului închiriat conform contractului nr. 1/03.2013 din 18.03.2013*** între Nistor Chiriac și Vadim Țîra (vol. I, f.d. 46);
- ***Copia actului de predare-primire a inventarului din 18.03.2013*** aprobat de Nistor Chiriac din numele SRL „Avangard Service” (vol. II, f.d. 74);
- ***Copia procesului-verbal de primire-predare a bunului închiriat la contract nr. 2/04.2014 din 01.04.2014***, care a fost inițial întocmit și prezentat de Nistor Chiriac lui Vădim Țîra și care reflecta transmiterea ultimului stocul de piese auto în suma de 200 000,00 lei; (vol. I, f.d. 239)
- ***Copia contractului de locațiune nr. 02/2014 din 01.04.2014*** cu Act de predare-primire (vol. I, f.d. 37-40);
- ***Copia Aatului de predare-primire a inventarului din 01.04.2014*** (vol. II, f.d. 78-79);
- ***Copia plângerii lui Nistor Chiriac din 31.03.2017*** (vol. II, f.d. 21-22);
- ***Copia somației lui Nistor Chiriac din 02 martie 2017*** (vol. I, f.d. 36);
- ***Copia răspunsului la somație din 09.03.2017*** (vol. I, f.d. 34-35);
- ***Copia plângerii către Procuratura Generală privind falsul probelor din 22.11.2017*** (vol. II, f.d. 81);
- ***Copia răspunsului Procuraturii Generale nr. 9-15/17-8280 din 24.11.2017*** (vol. II, f.d. 80);
- ***Copia cererii de chemare în judecată formulată de către Vadim Țîra către Nistor Chiriac*** privind constatarea nulității absolute a Contractului de împrumut din 01.04.2014 (vol. II, f.d. 82-84);
- ***Dovada numirii cauzei civile la acțiunea lui Vadim Țîra către Nistor Chiriac pentru 27.02.2018*** (portalul www.instante.justice.md) (vol. II, f.d. 85);
- ***Concluziile companiei de audit „Avega-Audit” SRL din 06.12.2019***, prin care se atestă, că „...Reieșind din situația financiară pentru anul 2015 a entității "Avangard Service" (cod fiscal *****) se constată, că valoarea stocurilor mărfurilor, inclusiv stocurilor pieselor auto destinate comercializării la începutul anului 2014 se include în suma de 166 842,00 lei reflectată în Coloana "5" rândul "050" subcapitol 2.1 "Stocuri de mărfuri și materiale"". Această concluzie vine în susținerea poziției inculpatului expuse din start în cadrul procesului penal, precum că la începutul anului 2014 în depozitul întreprinderii SRL „Avangard Service” nu se afla stocul de piese auto încredințat lui prin Contractul de locațiune nr.

1/03.2013 din 18.03.2013 și procesul verbal la el, iar către finele anului 2014 acest stoc de piese a fost restabilit. Anume lipsa în stoc către 01.04.2014 a pieselor auto în valoarea de 200 000,00 lei și a servit motiv pentru încheierea la 01.04.2014 a două contracte dintre Vădim Țîra și Nistor Chiriac, unul din care contract de locațiune, iar altul - contract de împrumut marfar, după cum a înțeles Vădim Țîra; (vol. II, f.d. 102-104)

- Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 1913 din 23 august 2019, prin care se atestă, că *"textul procesului verbal de primire-predare a bunului închiriat, conform contractului nr. 2/04.2014 din 01 aprilie 2014, a fost elaborat în aplicația Microsoft Word prin redactarea și introducerea modificărilor respective în fișierul Microsoft Word, care conținea inițial textul elaborat al Procesului verbal de primire predare a bunului închiriat, conform contractului nr. 1/03.2013 din 18 martie 2013"*, ceea ce în ansamblu cu declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac privind întocmirea contractelor de el atestă poziția inculpatului Vădim Țîra care a explicat, că la scadența contractului de închiriere din 18.03.2013 încheiat pe un an, partea vătămată Nistor Chiriac a propus și a transmis spre semnare același text al contractului de închiriere cu aceleași anexe de primire în locațiune a terenului cu construcție și piese de schimb în valoare de 200 000,00 lei pentru un termen de 2 ani și plata lunară de 2 600,00 euro. Însă, după ce s-a constatat că piesele primite de Vădim Țîra în valoare de 200 000,00 lei nu se află la depozit, aceste proiecte de contract au fost returnate lui Nistor Chiriac, cu excepția Procesului-verbal din 01.04.2014 deja semnat de Vădim Țîra, iar în schimb au fost perfectate alte contracte unul din care de locațiune iar altul de împrumut pe care l-a considerat ca împrumut marfar a pieselor de schimb ce lipseau la acel moment în depozit a SRL „Avangard Service”;

Colegiul Penal a reținut și declarațiile contradictorii a părții vătămate Nistor Chiriac, care au fost schimbate pe parcursul urmăririi penale în ceea ce privește scopul împrumutului, or însuși contractul de împrumut din 01.04.2014 a fost întocmit de Nistor Chiriac și de fapt, nu prevede careva scop. Totodată, Nistor Chiriac la adresarea cu plângere față de Procurorul General al Republicii Moldova Eduard Harunjen, invocă în limbajul care nu-i este caracteristic (cu toate că în ședință el declară că a întocmit plângerea personal), că la luarea împrumutului Vădim Țîra „și-a asumat anumite obligațiuni patrimoniale, cu condiția de a i se transmite suma cât mai repede. Astfel încât, inițial luând un avans, el a promis să efectueze anumite lucrări, să cumpere, apoi să vândă obiecte și materiale de construcție, și s-a obligat să plătească în rate suma luată”; (vol.I, f.d 21-22)

Ulterior, potrivit materialelor cauzei penale partea vătămată indică că scopul

împrumutului acordat lui Țîra Vadim a fost investirea banilor în afacerea cu piese de schimb la SRL „Avangard Service”, însă conform declarațiilor lui Nistor Chiriac, Nicolai Chiriac și Violeta Babără rezultă că Țîra Vădim nimic nu a investit și nu a împrumutat banii întreprinderii SRL „Avangard Service”; (vol.I, f.d 23-29)

În cadrul ședinței de judecată partea vătămată Chiriac Nistor în debaterile judiciare invocă că suma a fost împrumutată de Vădim Țîra în scopuri personale;

Totodată este necesar de menționat, că declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac privind neinvestirea sumelor în activitatea SRL „Avangard Service” au apărut pentru prima dată după ce la 13 aprilie 2017 Vădim Țîra a depus explicații pe marginea plîngerii părții vătămate, comunicând, că de fapt suma de 200 000,00 lei prezintă costul pieselor de schimb auto, care în baza primului Contract de locațiune semnat cu el la 18.03.2014 au fost transmise lui în arendă, în scopul răspunderii personale în vederea menținerii cantității pieselor auto la suma nominalizată pentru depozit, și care la 01.04.2014 s-au transformat în împrumut marfar.

Potrivit datelor din registrul prezentat de Vădim Țîra privind contractul nr. 2/04.2014 din 01.04.2014, acestea corespund datelor din procesul-verbal de primire-predare a bunurilor închiriate conform contractului nr. 2/04.2014 din 01 aprilie 2014, care a fost inițial întocmit și prezentat de Nistor Chiriac lui Vădim Țîra și care reflecta transmiterea ultimului stoc de piese auto în suma de 200 000,00 lei, însă care până la urmă n-a fost semnat de Nistor Chiriac, întrucât s-a constatat lipsa acestui stoc de piese auto, ceea ce confirmă declarațiile inculpatului și explică de fapt proveniența contractului de împrumut din 01.04.2014 în suma de 200 000.00 lei.

12. Analizând aceste probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, Colegiul Penal consideră că acestea din urmă, nu demonstrează vinovăția inculpatului Țîra Vadim în săvârșirea dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, astfel constatându-se faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată Colegiul penal consideră că nici fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 196 alin. (1) Cod penal, la fel nu se regăsește în acțiunile inculpatului Țîra Vadim.

Constatând lipsa faptului însușirii bunurilor prin escrocherie instanța greșit a concluzionat despre prezența în acțiunile inculpatului Vădim Țîra a infracțiunii

prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, or apar dubii temeinice privind realitatea transmiterii banilor de la partea vătămată Nistor Chiriac către Vădim Țîra în condițiile descrise mai sus. Prin urmare nu era nici un temei juridic de a admite acțiunea procurorului (și nu a părții vătămate) de a încasa 200 000,00 lei, care contrar deja faptelor stabilite la urmărirea penală și în continuare conține suma prejudiciului echivalent cu 200 000,00 lei împrumutați, pe când partea vătămată atât în instanța de fond cât și în instanța de apel recunoaște că a primit suma de 6 000.00 lei.

13. Astfel, de referință la elementele infracțiunii de escrocherie, prevăzută de art. 190 CP al RM, urmează a se reitera următoarele:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 CP al RM are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 190 CP al RM îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Înșelăciunea întrunește în sine variante metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Prin modalitatea înșelăciunii făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui.

Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

14. În continuare, instanța de apel reține că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 CP al RM are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv a cărui mărime se situează între limitele de care depășesc 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii

faptei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun sau alte valori străine.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee de acțiuni a făptuitorului și denaturarea informației despre sine, despre apartenența de firmă, posibilitățile financiare; utilizarea unor documente fictive sau false; ascunderea unor informații, etc.

În continuare, instanța de apel reține că abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc., care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale.

Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Prin intermediul înșelăciunii sau al abuzului de încredere făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua. În astfel de situații, nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din jur (deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

15. Sub aspectul dat, Colegiul Penal reține că, învinuirea incriminată lui Țîra Vadim, este una neîntemeiată și nedemonstrată, bazată doar pe prepusurile organului de urmărire penală, în situația în care legea procesual penală expres indică că probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Astfel, instanța de apel constată că, din sistemul de probe acumulat și anexat la materialele cauzei, Colegiul penal reține că nu a fost probată existența laturii

obiective a infracțiunii de escrocherie, or latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin urmare, Colegiul Penal menționează că nu a fost probat prin care stări de fapt inculpatul Țîra Vadim ar fi încercat să obțină de la Chiriac Nistor mijloace bănești în sumă de 200 000 lei, or inculpatul nu a acționat prin înșelăciune sau abuz de încredere, ci a fost întocmit un contract de împrumut cu actul de recepționare a sumei împrumutate între inculpat și partea vătămată, invocând actul respectiv ca fiind obiect al litigiului civil dedus spre examinare instanței de drept comun. Totodată, în aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține faptul că inculpatul real nu a intrat în posesia sumei de 200 000 lei, or aceasta era valoarea pieselor de schimb, volumul cărora urma a fi menținută de inculpat în baza contractului de locațiune încheiat la data de 18.03.2013.

Infracțiunea specificată la art. 190 CP al RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

16. De continuare, instanța de apel mai relevă și faptul că ***latura subiectivă*** a infracțiunii prevăzute la art. 190 CP al RM se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 CP al RM doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În cazul infracțiunii specificate la art. 190 CP al RM, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1. situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2. lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3. lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4. achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5. prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

17. Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțele de fapt, Colegiul penal consideră că prin probe administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Țîra Vadim, de comiterea infracțiunii imputate acestuia, or, la caz, se constată cu certitudine lipsa a careva probe ce ar confirma că inculpatul a urmărit scopul dobândirii ilicite, prin abuz de încredere și ducere în eroare, a mijloacelor bănești de la partea vătămată.

Or, pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca partea vătămată să fi fost induse în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar la caz, se constată că, inculpatul Țîra Vadim nu l-a mințit, nu l-a dus în eroare sub careva pretexte pe partea vătămată Chiriac Nistor pentru a dobândi de la el mijloacele bănești în sumă de 200000 lei.

Colegiul penal conchide că pentru a se putea reține acțiunea adiacentă de inducere în eroare, aceasta trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- 1) să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane;
- 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate;
- 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la:

- natura actului juridic;
- calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic;
- părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic).

Așadar, după cum s-a constatat în speță, inculpatul Țîra Vadim nu a realizat nici una din modalitățile normative de inducere în eroare a părților vătămate, or, inculpatul nu a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă și nici nu a prezentat ca mincinoasă a unei fapte adevărate.

La fel, Colegiul penal menționează că, la încheierea actului juridic nul sau anulabil, adică contractului de împrumut, nu a existat o falsă reprezentare referitoare la: natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic.

În speță, Colegiul penal constată că, faptele cu care a fost sesizată instanța prin rechizitoriu, nu au relevanță penală, deoarece *între inculpat pe de o parte și partea vătămată, separat, pe de altă parte, se atestă existența unor relații de ordin civil, manifestare prin nerespectarea și încălcarea condițiilor contractuale, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.*

Astfel, instanța reține că, potrivit contractului de împrumut încheiat între împrumutătorul Chiriac Nistor și împrumutatul Țîra Vadim la data de 01.04.2014, s-au stabilit condițiile în care lui Țîra Vadim urma a-i fi transmisă suma de 200 000 lei, la aceeași dată fiind eliberat inclusiv actul de recepție a sumei.

Respectiv, Colegiul penal constată că instanța de fond întemeiat a stabilit că, între partea vătămată pe de o parte și inculpat pe de altă parte a fost încheiat contract de împrumut în formă scrisă, fapt ce rezultă, din declarațiile atât a părții vătămate, cât și a inculpatului.

18. Cu referire la argumentele expuse de către acuzatorul de stat în cererea de apel, Colegiul penal consideră că acestea nu suportă nici o critică, având în vedere faptul constatării certe a lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, astfel că cererea de apel urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel atestă că, conform art. 335 Cod de procedură penală (1) Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod. În speță, instanța a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, arbitrar a apreciat probe făcând unele concluzii care vin în contradicție cât cu învinuire formulată atât și poziția apărării. În cazul în care instanța consideră necesară modificarea învinuirii ea nu este în drept să modifice circumstanțele faptice a învinuirii aduse, limitându-se la aprecierea corectitudinii încadrării juridice învinuirii aduse.

Colegiul penal consideră că, probele acuzatorului de stat preluate de instanță în motivarea sentinței de condamnare, sunt contradictorii, declarațiile părții vătămate Nistor Chiria se dezbat în esența cât acuzarea adusă atât și concluziile instanței privind reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Vadim Țîra, declarațiile martorilor Violeta Babără, Nicolaie Chiriac, Anatolie Mija, Sergiu Graur, Vladislav Graur, Iuri Carasec, Andrei Caranghel, iar o parte din ele au proveniența și forma dubioasă (înscrișuri recunoscute ca mijloc de probă). Conform art. 190 Cod penal se pedepsește fapta infracțională care constă în „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

La caz instanța de apel atrage atenția asupra faptului că, pentru a reține faptul comiterii infracțiunii menționate în rechizitoriu trebuie de constatat metoda inducerii în eroare, care fapta a fost prezentată ca adevărată sau mincinoasă în privința naturii, calității substanțiale a obiectului sau părții actului juridic nul sau anulabil.

Aparent, instanța de fond just a concluzionat despre lipsa elementelor obligatorii pentru încadrarea acțiunilor inculpatului Vadim Țîra pe art. 190 alin. (5) Cod penal, de însușire prin escrocherie a averii părții vătămate, or n-a fost constată

intenția de însușire, fapta prezentată ca adevărată sau mincinoasă, calități substanțiale părții actului juridic prin care partea opusă a fost dusă în eroare, însă instanța nemotivat a schimbat circumstanțele faptice contrar poziției părții vătămate Nistor Chiriac și acușării aduse inculpatului Vadim Țîra.

În special instanța de apel atestă că, instanța de fond n-a verificat poziția inculpatului Vadim Țîra cu privire la condițiile întocmirii Contractului de împrumut și Actului de recepționarea a sumei împrumutate din 01 aprilie 2014 și ne primirea de fapt a careva mijloacelor bănești de la Nistor Chiriac. Or, în cadrul dezbaterilor judiciare reieșind din declarațiile inculpatului Vadim Țîra și martorilor acușării Sergiu Graur s-a constatat, că suma de 200 000,00 lei prezintă nu altceva decât costul pieselor de schimb pe care Vadim Țîra în calitate de administrator a SRL "Avangard Service" nu le-a menținut în depozit și nu le-a restituit la expirarea Contractului de închiriere nr. 1/03.2013 din 18 martie 2013, ceea ce a determinat partea vătămată Nistor Chiriac de a întocmi, prin impunere de către inculpat, Contractul de împrumut din 01.04.2014 cu Actul de recepționare a sumei de 200 000,00 lei.

Instanța de fond n-a dat nici-o apreciere faptelor și probelor administrate, precum că:

- valoarea așa-numitului împrumut din 01.04.2014 corespunde valorii pieselor de schimb nerambursate în luna martie 2014 de inculpatul Vadim Țîra la expirarea Contractului de închiriere nr. 1/03.2013 din 18 martie 2013 încheiat între persoane fizice Nistor Chiriac în calitate de locator și Vadim Țîra în calitate de locatar;

- lipsa încrederii în anii 2013 - 2016 din partea lui Nistor Chiriac în Vadim Țîra în condiții în care din declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac (confirmate prin declarațiile inculpatului Vadim Țîra și martorului acușării Sergiu Graur) se constată, că în baza contractului de locațiune Vadim Țîra câte 7 luni nu achita chiria mai întâi în suma de 35 000,00 lei, iar apoi câte 2 600,00 euro lunar (vol. I, f.d 125-129, pag. 6-8 a sentinței);

- lipsa încrederii în anii 2013-2016 din partea lui Nistor Chiriac în Vadim Țîra în condiții în care partea vătămată Nistor Chiriac a încheiat cu inculpatul un Contract de mandat din 18 martie 2013 privind administrarea bunurilor întreprinderii SRL „Avangard Service” unde prin pct. 5.2 și 5.3 inculpatului Vadim Țîra, soției și rudelor ultimului s-au impus restricții excepționale; (vol. I, f.d. 68-69)

- toate contractele au fost întocmite contrar învinuirii formulate nu de inculpatul Vadim Țîra, care nu posedă limba română, dar de partea vătămată Nistor Chiriac, ultimul recunoscând acest fapt pe tot parcursul examinării cauzei;

- se pretinde, că prin încredere inculpatului Vadim Țîra de către partea vătămată benevol au fost date cu titlu de împrumut suma de 200 000,00 lei fără

careva asigurare returnării, pe când s-a constatat că Vadim Țîra era fost lucrător a lui Valeriu Todorovici.

Cu ultimul partea vătămată Nistor Chiriac în aceeași perioadă 2013-2016 se afla în litigiu pentru nerestituirea împrumutului asigurat prin gaj (bun imobil din str. Ip. Soroceanu, 1 mun. Chișinău) și către data întocmirii Contractului de împrumut cu Vadim Țîra la 01 aprilie 2014 partea vătămată Nistor Chiriac a fost depozitat de bunul ipotecat prin hotărârile instanțelor judecătorești.

Colegiul penal atestă că, declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac privind neinvestirea sumelor în activitatea SRL „Avangard Service”, au apărut pentru prima dată după ce la 13 aprilie 2017 Vadim Țîra a depus explicații comunicând, că de fapt suma de 200 000,00 lei prezintă nu alt ceva decât costul pieselor de schimb auto, care în baza primului Contract de locațiune semnat cu el la 18.03.2014 au fost transmise lui în arendă cu scopul răspunderii personale în vederea menținerii cantității pieselor auto în suma nominalizată la depozit, și care la 01.04.2014 s-au transformat în împrumut marfar, după înțelesul lui Vadim Țîra, care nu posedă limba română și având studii medii în deosebi de partea vătămată Nistor Chiriac cu studii superioare.

Totodată instanța de fond a apreciat eronat probele prin care se demonstrează nevinovăția inculpatului Vadim Țîra, și anume:

- declarațiile martorului Violeta Babără, care a confirmat, că activând în calitate de contabil la SRL „Avangard Service” n-a auzit despre careva raporturi de împrumut între Nistor Chiriac și Vadim Țîra, precum și niciodată n-a auzit ca Nistor Chiriac să împrumute cuiva bani; contractele se făceau de ea sau Nistor Chiriac în limba română, precum și banii cu registru ea le transmitea de la Vadim Țîra lui Nistor Chiriac în valute și sume diferite dar nu cunoștea destinația lor.

La fel, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond martorul Violeta Babără a declarat, că cunoștea de un singur contract de locațiune între SRL „Avangard Service” și Nistor Chiriac și nu cunoștea ca Vadim Țîra să închirieze ca persoana fizică centrul autoservice, iar despre raporturi de împrumut pentru prima dată a aflat când a fost invitată la poliție (vol. I, f.d. 130-135, declarațiile în judecată din 01.11.2018).

- declarațiile martorului Nicolae Chiriac, proprietarul întreprinderii SRL „Avangard Service” și fiul părții vătămate Nistor Chiriac, care a declarat, că nu cunoaște proveniența datoriei dintre Vadim Țîra și Nistor Chiriac și numai ceea ce a auzit de la tatăl său Nistor Chiriac, care i-a reproșat că cum s-a putut elibera din funcție de administrator Vadim Țîra, dacă el are datorii. Ulterior, în adresa întreprinderii SRL „Avangard Service” veneau reclamații cu solicitarea achitării datoriilor, pe care el le-a stins neavând careva pretenții față de Vadim Țîra. Astfel, relevant este faptul că, nefiind confirmate declarațiile de la urmărire penală privind existența împrumutului între Vadim Țîra și Nistor Chiriac, acest martor a confirmat

relații conflictuale între Țîra Vadim și Nistor Chiriac ce rezultă din administrarea întreprinderii SRL „Avangard Service”, dar nu din careva relații de împrumut ca dintre persoane fizice;

- declarațiile martorului Serghei Graur, care a confirmat, că despre datoria de 200 000,00 lei lui Vadim Țîra față de Nistor Chiriac el a auzit în anul 2015, dar cunoaște că aceasta a fost datoria pentru piese de schimb procurarea cărora a fost finanțată de Nistor Chiriac pentru care și s-a semnat contract. La fel, martorul Serghei Graur a declarat, că Nistor Chiriac a încercat să-l impună și pe el în condiții analogice să restituie suma de 1 000,00 dolari cu care a fost procurat un calculator pentru servicii de reparație auto, însă martorul a refuzat. La fel, martorul a mai confirmat declarațiile inculpatului Vadim Țîra precum că în realitate taxa de locațiune în mărime de 35 000,00 lei lunar, iar din 2014 și 2 600,00 euro lunar nu se achita la timp și deseori se reținea dependent de clientelă și anotimp, mai des în perioada de iarnă pentru care se achitau datoriile către luna mai (pag. 13 a sentinței), iar ceea ce se referă la împrumut de la Nistor Chiriac ca persoană fizică nici vorbă nu poate fi, or ultimul este zgârcit și până în prezent datorează lui bani pentru servicii particulare prestate de el în favoarea prietenelor lui Nistor Chiriac.

Astfel, instanța de apel ajunge la concluzia că, din toate cele relatate apar dubii temeinice privind existența relațiilor de împrumut între inculpatul Vadim Țîra și partea vătămată Nistor Chiriac, precum și transmiterea reală a banilor de la Nistor Chiriac către Vadim Țîra. Or, fiind admisă ipoteza că Vadim Țîra în primăvara anului 2014 avea nevoie de 200 000,00 lei, atunci, reieșind din declarațiile părții vătămate Nistor Chiriac, Vadim Țîra putea să nu achite 4 luni locațiune în primăvara - vara anului 2014 câte 2 600,00 euro lunar și prin asta să dispună de suma necesară de 200 000,00 lei, iar pentru neachitarea taxei de locațiune Vadim Țîra risca să fie atacat în judecată în ordinea civilă.

Respectiv Colegiul penal consideră că, prin probele date nu s-a demonstrat faptul însușirii banilor, întrucât inculpatul real n-a intrat în posesia sumei de bani, ultima fiind valoarea pieselor de schimb volumul cărora urma a fi menținută de inculpat în baza contractului de locațiune din 18.03.2013.

Toate acestea denotă, că între inculpat și partea vătămată sunt relații civile, iar inculpatul Vadim Țîra nu a avut intenția de escrocherie și nu a putut să-și asume împrumuturi și să-și onoreze obligațiile față de partea vătămată Nistor Chiriac deoarece nu avea scop de a împrumuta.

Totodată, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a admis în calitate de probe unele înscrisuri și bunuri care n-au fost ridicate în cadrul urmăririi penale de la nimeni, n-au fost prezentate participanților la proces și nu se regăsesc în prin materialele cauzei.

Contrar prevederilor enunțate instanța de fond, fiind obligată de legea procesuală (alin. (4) art. 297, art. alin (4) art. 345 și 347 Cod de procedură penală)

nu s-a expus asupra plângerii apărării, formulate cât la terminarea urmăririi penale și neexamineate în ordinea art. 298 Cod de procedură penală, atât formulată și în cadrul ședinței preliminare. Mai mult ca atât, fiind declinată competența examinării plângerii, instanța de fond nu s-a expus asupra ei, dar proba a pus-o în baza sentinței de condamnare (pag. 5 a sentinței).

Cu toate acestea, însuși mijlocul de probă examinat la 01.09.2017 (vol. I, f.d. 145-146) nu corespunde nici circumstanțelor faptice și nici condițiilor Contractului de împrumut din 01.04.2014, or:

- în acest registru în afară de semnătura părții vătămate Nistor Chiriac careva alte semnături (inclusiv și ale martorului Violeta Babără) nu persistă;

Instanța de apel totodată consideră că, Contractul de împrumut din 01.04.2014 nu prevedea achitarea și calcularea dobânzii, ceea ce contravine coloanelor din așa numit registru cu denumirile "Dobânda de împrumut" și "Calculat". La rândul său, copiile registrelor privind achitarea arendei lunare în suma de 2 600 euro în baza Contractului de locațiune nr. 02/2014 din 01.04.2014 cu semnăturile martorului Violeta Babără și părții vătămate Nistor Chiriac, precum și registrul privind achitarea dobânzii pentru piese auto în mărime de 1,5 % lunar din suma de 200 000,00 lei (ce constituie 3000,00 lei) pentru aceeași perioadă de timp și cu aceleași semnături ale martorului Violeta Babără și părții vătămate Nistor Chiriac au fost prezentate din start de inculpatul Vadim Țîra în cadrul audierii la 13.04.2017 (vol. I, f.d. 87-88). Anume aceste copii corespunde realității și raporturilor civile existente între inculpatul Vadim Țîra și partea vătămată Nistor Chiriac, or după cum declară martorul Violeta Babără, ea transmitea banii de la Vadim Țîra către Nistor Chiriac semnând pentru ele lunar în registrele, la conținutul cărora nu atrăgea atenție. Acestea registre pe lângă semnăturile ei conțineau și semnăturile lui Nistor Chiriac prin ce ultimul confirma primirea de la ea a sumelor achitate de Vadim Țîra. Autenticând registrul cu inscripția „corespunde originalului” și semnătura proprie martorul Violeta Babără a declarat, că a procedat astfel la insistența organului urmăririi penale și deoarece în acest registru se conțineau copiile semnăturii ei. Însuși examinarea acestui registru privind plățile pe contractul de împrumut (vol. I, f.d. 146) atestă lipsa careva semnături în copie a Violetei Babără, pe când copia registrului prezentat de Vadim Țîra privind achitarea dobânzii pentru piese auto conține copiile semnăturii Violetei Babără (vol. I, f.d. 250).

Astfel, luând în considerație declarațiile martorului Violeta Babără, pe lângă faptul că registrul prezentat de Vadim Țîra conține semnăturile ei, acest registru după lunile și semnăturile privind transmiterea-primirea banilor între Violeta Babără și Nistor Chiriac în total după perioade de timp corespunde cu registrul achitării arendei lunare în mărime 2 600 euro, ultimul fiind autenticat de martorul Violeta Babără (vol. I, f.d. 22).

Totodată relevant este și faptul că, datele din registrul prezentat de Vadim Țîra privind Contractul nr. 2/04.2014 din 01.04.2014 corespund datelor din Procesul-verbal de primire-predare a bunurilor închiriate conform contractului nr. 2/04.2014 din 01 aprilie 2014, care a fost inițial întocmit și prezentat de Nistor Chiriac lui Vadim Țîra și care reflecta transmiterea ultimului stoc de piese auto în suma de 200 000,00 lei, însă care până la urmă n-a fost semnat de Nistor Chiriac întrucât s-a constatat lipsa acestui stoc de piese auto, ceea ce confirmă declarațiile inculpatului și explică de fapt proveniența Contractului de împrumut din 01.04.2014 în suma de 200 000.00 lei.

Instanța de apel notează că, constatând lipsa faptului însușirii bunurilor prin escrocherie, instanța de fond greșit a concluzionat despre prezența în acțiunile inculpatului Vadim Țîra a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 196 Cod penal, or apar dubii temeinici privind realitatea transmiterii banilor de la partea vătămată Nistor Chiriac către Vadim Țîra în condițiile descrise mai sus. Prin urmare nu era nici-un temei juridic de a admite acțiunea procurorului (și nu a părții vătămate) de a încasa 200 000,00 lei, care contrar deja faptelor stabilite la urmărirea penală și în continuare conține suma prejudiciului echivalent cu 200 000,00 lei împrumutați, pe când partea vătămată recunoaște că a primit 6 000.00 lei.

Totodată Colegiul penal atestă că, conform alin. (1) și (4) art. 251 Cod de procedură penală (1) încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.... (4) încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată. Când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

La finalizarea urmăririi penale în momentul în care s-a făcut cunoștință cu materialele cauzei, către procuror la 27.09.2017 cu nr. 2472 în ordinea prevăzută de art. 298 CPP s-a contestat de către partea apărării ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă din 01.09.2017 (vol. I, f.d. 147) fiind invocată nulitatea înscrisului „*fotocopie pe 1 fde A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014*”.

Se constată, că plângerea adresată acuzatorului până la expedierea cauzei penale în instanță de judecată, a fost mai întâi pierdută, iar apoi reieșind din răspunsul vicepreședintele Judecătoriei Chișinău sediu Rîșcani la examinarea ei a fost declinată competența de judecătorel de instrucțiune Veniamin Chihai în favoarea judecătorului Aureliu Postică.

Astfel, luând în considerație prevederile art. 157 și 158 CPP se poate concluziona că pentru ca „fotocopia pe 1 filă A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014” să fie recunoscută în calitate de corp delict sau cel puțin mijloc de probă, aceasta întâi urmează să întrunească condițiile unui document, or sub incidența altui obiect, conform art.158 alin. (1), aceasta nu cade.

Din prevederile art. 157 CPP rezultă că documentul poate fi doar în original, or conform art.157 alin. (2) CPP copia documentelor se păstrează în dosar numai în cazurile în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale.

Originalul „*fotocopia pe 1 filă A4 cu tabelul privind plățile efectuate în cadrul contractului de împrumut din 01.04.2014*” nu se regăsește nicăieri în materialele cauzei penale, precum și inculpatul susține că nu cunoaște nimic despre această fotocopie.

În conformitate cu art. 158 alin. (3) pct.2 CPP „*Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora*”, iar în materialele cauzei din nou nu figurează sursa de dobândire a acestei fotocopii, care trezește o bănuială privind autenticitatea fotocopiei în cauză.

În baza celor expuse, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău conchide că în lipsa originalului înscrisului menționat supra urmează a fi recunoscută nulă ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă și anexare la materialele cauzei penale a mijlocului material de probă din 01 septembrie 2017, adoptată de către organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul de urmărire penală al SCAUP, inspector Sorin Guțu, iar proba în cauză legal nu putea să fie prezentată în susținerea acuzării, or potrivit art. 94 alin. (1) pct. 6 CPP al RM, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

19. Potrivit art. 8 Cod de procedură penală al RM „(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.”

În baza celor menționate, Colegiul penal consideră că acuzatorul de stat, în cadrul cercetării judecătorești nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar confirma că Țîra Vadim a comis o faptă prejudiciabilă care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune în proporții deosebit de mari, fapt ce denotă că în acțiunile lui Țîra Vadim lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal al RM.

20. Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecătii, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo”, care se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care , în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Colegiul Penal reține că potrivit jurisprudenței CEDO, se statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu).

Curtea Europeană, în cauza Prince Hans-Adam de Liechllenslein c/Allemagne din 12.07.2001, menționează că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 CEDO au tocmai acest scop: - efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: - adoptarea în ordinea juridica interna a masurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare - realizării acestei obligații.

Judecătorul, apreciind circumstanțele cauzei, nu trebuie să se refere la verosimilitatea sau neverosimilitatea lor, dar trebuie să aprecieze veridicitatea acestora reieșind din toate probele administrate.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului,

sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Conform art. 21 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În această ordine de idei, Colegiul Penal reține că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat de fapt a susținut toate probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

21. În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală al RM „(1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, precum și probe concludente și pertinente ce ar confirma latura obiectivă a faptei prejudiciabile imputate inculpatului, astfel, că în afara oricărui dubiu, se constată evident și elocvent lipsa laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, or, inculpatul, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, urmează a fi achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În aceeași ordine de idei, avînd în vedere faptul că în speță urmează a fi pronunțată o soluție de achitare a inculpatului, instanța de apel va lăsa fără examinare acțiunea civilă cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

22. Reieșind din circumstanțele indicate, în conformitate cu art.415 alin. (1) pct. 2) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge apelul procurorului și va admite apelul inculpatului Țîra Vadim și avocatului Chirica Iurie, va casa total, inclusiv de alte motive, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și va pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care va dispune achitarea inculpatului din motiv că fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

23. Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelantului, în conformitate cu art.415 alin.(1), pct.2), art.417-418 Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Scutaru Adrian, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, ca fiind nefondat.

Admite apelul comun al inculpatului Țîra Vadim și al avocatului Chirica Iurie, casează total, inclusiv din alte motive, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04.02.2021, pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Țîra Vadim *****, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, se achită, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Se lasă fără examinare acțiunea civilă înaintată de către Chiriac Nistor privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Corpul-delict: originalul contractului de împrumut din 01.04.2014 și actul de recepționare a sumei, de lăsat la materialele dosarului.

Decizia este executorie de la adoptare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție a R. Moldova în termen de 30 de zile de la pronunțarea motivată a acesteia.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședință publică la 15.03.2023, ora 14.00.

Președintele ședinței:
Robu

Oxana

Judecătorii:
Mănăscurtă

Igor

Juganari

Marcel

